

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

แดนดิน ถิ่นปักชำได้

(The Unique Southern)

เลขหมู่.....

เลขทะเบียน.....76176

วัน,เดือน,ปี...2.0...พ.ย...2550!

b.....116.23.223
i.....

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาจิตรกรรม ภาควิชาวิจิตรศิลป์
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2546

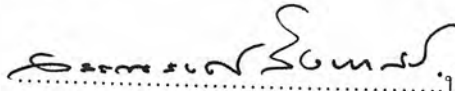
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติ
ให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

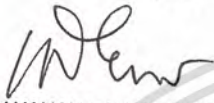
.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

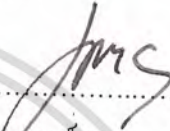
.....ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์สรณรงค์ สิงหนเสนี)

.....กรรมการ

(ศาสตราจารย์เกียรติศักดิ์ ชานนารอด)

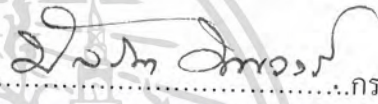
.....กรรมการ

(ศาสตราจารย์เดชา วราชน)

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์อริยะ กิตติเจริญวิวัฒน์)

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์มัลลิกา มังกรวงษ์)

กัญจนดา คำโสภี

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กัญจนดา คำโสภี)

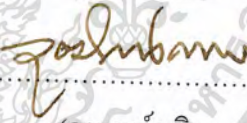
.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุรพงษ์ สมสุข)

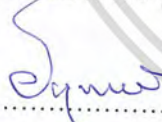
.....กรรมการ

(อาจารย์ปิยะวัฒน์ มังกรวงษ์)

.....กรรมการ

(อาจารย์วุฒิกิร คงคา)

.....กรรมการ

(อาจารย์อนุพงษ์ คชาชีวะ)

.....กรรมการ

(อาจารย์มงคล เกิดวัน)

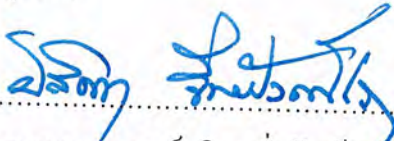
.....กรรมการ

(อาจารย์คมสัน หนูเขียว)

.....กรรมการ

(อาจารย์ศิรินิตย์ ตีร์จุเจริญ)

.....กรรมการและเลขานุการ

(รองศาสตราจารย์อลิตา จันผิงเพชร)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์

(รองศาสตราจารย์อลิตา จันผิงเพชร)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์และอาจมีข้อความที่ผิดพลาดได้ ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	แดนดิน...ถิ่นปักซีใต้
ชื่อ	The Unique Southern
สาขาวิชา	นางสาวพจนา รัตนเมือง
ภาควิชา	จิตรกรรม
คณะ	วิจิตรศิลป์
ปีการศึกษา	สถาปัตยกรรมศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษา	2546
	รองศาสตราจารย์อลิตา จันผิงเพชร

บทคัดย่อ

ข้าพเจ้ารู้สึกประทับใจและได้แรงบันดาลใจจากชีวิตในชนบท มีวิถีชีวิตที่เรียบง่าย สงบ ใกล้เคียงผูกพันกับธรรมชาติ และท่ามกลางประเพณีที่ดั้งเดิมทุกสิ่งทุกอย่าง ได้บันทึกอยู่ในความทรงจำของข้าพเจ้าตลอดมา เมื่อเวลาผ่านไปนานมากขึ้น ภาพต่าง ๆ ในอดีตก็เปลี่ยนแปลงไปทุกสิ่ง ดูเหมือนจะถอยห่างจากความสงบเรียบง่าย ข้าพเจ้ามีโอกาสปฏิเสธความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นรอบ ๆ ตัวข้าพเจ้าได้ ขณะเดียวกันความประทับใจในชีวิตความเป็นได้ของข้าพเจ้าในอดีต ก็ยังฝังลึกอยู่ในจิตวิญญาณของข้าพเจ้าอยู่ตลอดมา ศิลปะวัฒนธรรมประเพณีที่ดั้งเดิมของชนทางใต้ ยังเป็นภาพที่ฝังลึกอยู่ในใจของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าต้องการถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกนี้ ผ่านทางศิลปะในรูปแบบจิตรกรรม โดยสร้างสรรค์จากสิ่งที่เห็นจริงตามวัฒนธรรม ประเพณีทางภาคใต้โดยสร้างบรรยากาศของภาพตามธรรมชาติ เพื่อสื่อความรู้สึก ความคิดถึง ธรรมชาติอันเลื่อมใสแฝงไปด้วยจินตนาการอันบริสุทธิ์ สามารถเข้าใจได้ง่าย

งานศิลปนิพนธ์ในชุดนี้ ข้าพเจ้าได้นำเสนอเรื่องราวดังกล่าวด้วยวิธีการทางศิลปะอย่างมีขั้นตอน เริ่มจากความเป็นจริงที่ยังคงดำเนินอยู่ในปัจจุบัน และความประทับใจ อารมณ์ ความรู้สึกส่วนตัวมาสร้างเป็นแนวคิด นำภาพร่างทั้งหมดมาวิเคราะห์ เพื่อให้ถูกจุดประสงค์มากที่สุด ยิงนำภาพร่างมาขยายเป็นผลงานจริง นอกจากนั้นยังวิเคราะห์ผลงานจริง ตั้งแต่ครั้งแรกจนการพัฒนาไปยังผลงานชิ้นต่อไปทั้งหมด 4 ชิ้น พร้อมทั้งหาข้อบกพร่องเพื่อแก้ไขไปเป็นขั้นตอน จากการสร้างสรรค์ผลงานในชุดนี้ ทำให้ผลงานได้พัฒนาไป ตรงกับความคิดมากขึ้นเป็นลำดับ ซึ่งทำให้ข้าพเจ้าได้ความรู้และประสบการณ์ในการทำงานศิลปะเพิ่มมากขึ้น อันเป็นประโยชน์ในการพัฒนาผลงานต่อไปในภายหน้า

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าขอขอบคุณในความกรุณาของ รองศาสตราจารย์ อลิตา จันผึ่งเพชร และ
คณาจารย์ภาควิชา วิชาศิลปกรรม ที่ได้ให้ความรู้ คำปรึกษา และคำแนะนำที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งใน
การสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ครั้งนี้ อีกทั้งทุนทรัพย์ การอบรมอุปถัมภ์สั่งสอนของบิดา มารดา
และพี่ ที่ให้ความช่วยเหลืออย่างดียิ่ง ตลอดระยะเวลาในการศึกษาปฏิบัติงาน

ข้าพเจ้าขอขอบคุณในความกรุณาของท่านทั้งหลายเป็นอย่างยิ่งที่ได้ให้ความช่วยเหลือ
ตลอดจนทำให้ผลงานสร้างสรรค์ได้สำเร็จได้ด้วยดีในที่สุด

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพ	ง
บทที่ 1	
บทนำ	1
ความสำคัญของโครงการ	1
วัตถุประสงค์ของโครงการ	2
ขอบเขตของโครงการ	2
จำนวนผลงาน	3
บทที่ 2	4
ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์	17
อิทธิพลที่ได้รับหรืองานศิลปะที่เกี่ยวข้อง	23
แนวความคิดสร้างสรรค์	24
บทที่ 3	25
วิธีการดำเนินการสร้างสรรค์	36
ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง	38
ขบวนการสร้างงาน	38
บทที่ 4	45
วิเคราะห์การสร้างสรรค์	57
วิเคราะห์ทัศนธาตุ	58
วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบภาพ	59
บทที่ 5	64
บทสรุป	
บรรณานุกรม	
ผลงานศิลปะ	
ประวัติผู้เขียน	

สารบัญภาพประกอบ

รูปที่	หน้า
รูปภาพประกอบที่มา	8
รูปภาพอิทธิพลศิลปะที่เกี่ยวข้อง	18
ภาพร่างชุดที่ 1	25
ภาพร่างชุดที่ 2	27
ภาพร่างชุดที่ 3	29
ภาพร่างชุดที่ 4	33
วิเคราะห์ทัศนธาตุ	38
วิเคราะห์ผลงานชิ้นที่ 1	45
วิเคราะห์ผลงานชิ้นที่ 2	48
วิเคราะห์ผลงานชิ้นที่ 3	51
วิเคราะห์ผลงานชิ้นที่ 4	54
ผลงานศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่ 1	60
ผลงานศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่ 2	61
ผลงานศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่ 3	62
ผลงานศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่ 4	63

บทที่ 1

บทนำ

ชนส่วนใหญ่ในภาคใต้เป็นกลุ่มชนที่มีความรู้สึกในเรื่องท้องถิ่นนิยมค่อนข้างมากกว่าภูมิภาคอื่นอีกทั้งมีความพิเศษในการสร้างสรรค์ภูมิปัญญา ชาวบ้านได้มีการพัฒนาภูมิปัญญาสืบสานกันมาเป็นความรู้สึกนึกคิด ความสามารถเฉพาะตัว นับเป็นความชัดเจนที่เป็นผลของการใช้สติปรับตัวท่ามกลางกระแสการเปลี่ยนแปลงของยุคสมัย คนในภาคใต้ต่างจากคนในภาคอื่น ๆ ซึ่งอาจจะมาจากทัศนะส่วนตัวที่ลึกซึ้ง และแยบยล มีผู้คนหลากหลายภาษา ต่างศาสนา ซึ่งตัวข้าพเจ้าเป็นชาวภาคใต้ได้ตระหนักถึงสิ่งที่บรรพชนและกลุ่มคนชาวภาคใต้กระทำขึ้น เพื่อกำกับควบคุมธรรมชาติและผู้คน สิ่งเหล่านี้ได้สั่งสมจนตกผลึกเป็นโลกทัศน์ของชาวใต้ เป็นกระจกส่องให้เห็นชีวิตจิตใจ และขนบธรรมเนียมประเพณี ความเชื่อ เป็นประวัติศาสตร์ของคนในแต่ละถิ่นได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้การสืบสานพัฒนาได้กลายเป็นผลึกแห่งภูมิปัญญาชาวบ้าน เป็นมรดกล้ำค่า เปี่ยมด้วยอัจฉริยภาพ และสิ่งที่ข้าพเจ้าได้เรียนรู้อยู่ตลอดเวลาจนฝังอยู่ในจิตใจและอารมณ์ บำรุงสติปัญญาโดยอาศัยศิลปกรรมและขนบประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นมิได้มีลักษณะจำกัดเฉพาะถิ่น แต่มีลักษณะเป็นสากล แต่เป็นวิถีชีวิตแห่งการเอื้ออาทร อยุ่อย่างไรก็ตาม ภาคใต้ในความรู้สึกของข้าพเจ้า ได้เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกรัก เกิดความอบอุ่น เวลาคิดถึงบ้านทำให้เกิดพลัง และจุดประกายความหวังในชีวิตที่เปี่ยมไปด้วยศิลปวัฒนธรรม และประเพณีที่ฝังลึกอยู่ในสายเลือดของข้าพเจ้า และทุกครั้งที่หวนคิดถึงก็ทำให้อยากกลับไปสัมผัสบรรยากาศจริงในสถานที่บ้านเกิดที่ผูกพัน

ความสำคัญของโครงการ

ข้าพเจ้าตระหนักถึงคุณค่าของชาวใต้ที่มีค่านิยมในความจริงจัง เปิดเผยตรงไปตรงมา มีนิสัยเป็นกันเอง รักพวกพ้องเสมือนเครือญาติ ใจกว้าง มีนิสัยซื่อเล่นชอบสนุก นิยมใช้ภาษาถิ่นได้ติดต่อกันแม้อยู่ท่ามกลางภาคอื่น ๆ คำทักทายได้ตอบโดยฉับพลัน บ่งบอกถึงลักษณะจิตใจที่เป็นผู้ปล่อยวางไม่ยึดถือสิ่งใดเป็นสาระจริงจัง ชาวใต้นิยมความเป็นอิสระไม่ชอบอยู่ใต้อำนาจบังคับบัญชาผู้อื่น จะมีความรู้สึกรักและห่วงหาเน ยึดมั่นในประเพณีอยู่มาก และภูมิใจในถิ่นฐานบ้านเกิดของตน และการที่ข้าพเจ้าเป็นคนใต้คนหนึ่งที่ได้สัมผัสชีวิตที่เรียบง่ายและคุ้นเคยกับบรรยากาศเหล่านั้นตั้งแต่วัยเยาว์ ทำให้เกิดภาพความทรงจำต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมประเพณี และภูมิปัญญา การแสดงออกถึงเอกลักษณ์เฉพาะแสดงตัวของวิถีชีวิต วัฒนธรรมประเพณีชัดเจน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขึ้นอีกครั้ง แม้หลายสิ่งหลายอย่างจะเปลี่ยนไปตามกาลเวลา ตามสภาพแวดล้อมของธรรมชาติ หากแต่ความรู้สึกอันดี อันอบอุ่นยังคงอยู่ในจิตวิญญาณของข้าพเจ้า และทำให้เกิดความหวัง มีพลังที่บันทึกไว้ในงานศิลปะ เช่น หนังสติ๊ก โนรา ประเพณีกินเจ และงานสารทเดือนสิบ แทนภาพความประทับใจในความงามอันเป็นลักษณะพิเศษอย่างตรงไปตรงมา แต่ในบางส่วนข้าพเจ้าได้จินตนาการเพิ่มเติม เพื่อให้ผลงานน่าสนใจ แปลกตายิ่งขึ้น เพื่อแสดงไว้ซึ่งคุณค่าเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาวบ้านภาคใต้ ซึ่งข้าพเจ้าสร้างสรรค์ให้มีความผูกพันซึ่งกันและกันระหว่างวัฒนธรรมประเพณี และคนในท้องถิ่นได้

วัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์

1. เพื่อถ่ายทอดความประทับใจที่มีต่อศิลปวัฒนธรรมประเพณีของชาวบ้านในท้องถิ่นทางภาคใต้ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่นมาสร้างสรรค์เป็นผลงาน
2. เพื่อแสดงให้เห็นถึงความงามในด้านสุนทรียศาสตร์ (Aesthetic) ผ่านรูปทรง สี บรรยากาศที่รวมกันเป็นเอกภาพ (Unity)
3. เพื่อเป็นการค้นหาแนวทางการสร้างสรรค์ศิลปะต่อไปในอนาคต

ขอบเขตของโครงการ

เนื้อหาสาระ ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ผลงานในลักษณะเฉพาะตัว (Individual) โดยแสดงภาพความเป็นจริงของศิลปวัฒนธรรมประเพณีด้วยการนำเสนอให้เห็นถึงวิถีชีวิต ตลอดจนบรรยากาศของวัฒนธรรมท้องถิ่นทางภาคใต้ด้วยมุมมองที่เป็นส่วนตัว ผสมผสานกับจินตนาการในความรู้สึกของข้าพเจ้าโดยการใช้รูปทรงเหมือนจริง (Realistic) นำมาจัดวางในลักษณะองค์ประกอบในมุมมองใหม่

รูปแบบ ลักษณะของงานมีรูปแบบในแนวทางจิตรกรรมสื่อผสม (Mixed Media)

เทคนิค สีอะคริลิก สีน้ำมันบนผืนผ้าใบ ผสมกับวัสดุท้องถิ่น เช่น ทราย ปาเต๊ะ ผิวเครื่องสาน ลูกบิด แผ่นหนังฉลุลาย และอื่น ๆ ที่เป็นวัสดุแทนค่าสัญลักษณ์ทางภาคใต้ บนพื้นผิวจิตรกรรม 2 ม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จำนวนผลงานมีทั้งหมด 4 ชั้น ดังนี้

- ชั้นที่ 1 “แล...หนึ่งลุง” ขนาด 200 X 180 เซนติเมตร
 ชั้นที่ 2 “โนราเอ๋ย...โนรา” ขนาด 220 X 180 เซนติเมตร
 ชั้นที่ 3 “กินผัก...กินเจ” ขนาด 200 X 160 เซนติเมตร
 ชั้นที่ 4 “สารท...เดือนสิบ” ขนาด 200 X 160 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์

ที่มา

ข้าพเจ้าเป็นคนชนบทเกิด และเติบโตมาในชีวิตที่เป็นแบบวิถีชีวิตชนบทแห่งหนึ่งทางภาคใต้ของประเทศไทย และรอบ ๆ ตัวของข้าพเจ้าก็ล้อมไปด้วยแหล่งสมบูรณ์ด้วยทรัพยากรธรรมชาติ อุดมด้วยแหล่งน้ำ และพืชพันธุ์ธัญญาหาร สภาพดินฟ้าอากาศเหมาะแก่การเพาะปลูก เป็นแหล่งเอื้ออำนวยต่อการดำรงชีวิต และดำเนินชีวิตอยู่อย่างสันติสุขไม่ต้องดิ้นรนเพื่อความอยู่รอดมากนัก ชนชาติได้ไม่นิยมย้ายถิ่นฐานนั้น อาจเป็นเพราะความรู้สึกภาคภูมิใจในภาคของตนเอง ชาวไต้หวันนิยมใช้ภาษาถิ่นของตนพูดจาติดต่อกัน แม้จะอยู่ในภาคอื่น ๆ การพบปะด้วยกันก็จะพูดเป็นภาษาถิ่นโดยไม่รู้สึกเป็นปมด้อยที่ตนมิใช่ชาวเมืองหลวง ความรู้สึกรักถิ่นที่อยู่ทำให้ชาวไต้หวันจะไม่ลี้ภัยเป็นนักแสวงหาหรือนักบุกเบิกไปสู่ท้องถิ่นใหม่ สำหรับความรู้สึกที่ชาวไต้หวันมีต่อคนภาคอื่น ชาวไต้หวันจะไม่รังเกียจคนภาคอื่นที่มาอาศัยอยู่ในท้องถิ่นของตน และยินดีจะต้อนรับด้วยไมตรี แต่เนื่องจากคนในภาคใต้มีความภาคภูมิใจในท้องถิ่น ชาวไต้หวันนิยมความเป็นอิสระ ไม่ชอบอยู่ใต้บังคับบัญชาของผู้อื่นจะมีความรักและห่วงหาอาทรอย่างรุนแรง ยึดมั่นประเพณีอยู่มาก รักสนุก ดังนั้นในงานพิธีต่าง ๆ ก็จะมีความสนุกสนานควบคู่ไปด้วย คนภาคใต้มีความจริงใจ เปิดเผย ตรงไปตรงมา และมีนิสัยเป็นกันเองรักพวกพ้องเสมือนเครือญาติ มีใจคอกว้างขวาง มีนิสัยขี้เล่น ซึ่งเห็นได้จากการใช้คำถวน การใช้คำสองแง่สองง่ามในขณะนั่งตักสูงที่มีคนนิยมสูง ซึ่งมักจะผูกจิตใจมหาชนไว้ด้วยคุณสมบัติข้อนี้ ชาวไต้หวันใหญ่ยังติดอยู่ภายใต้อิทธิพลของธรรมชาติ ยังชอบที่จะใช้วิถีของประชากับจารีตมากกว่ากฎหมายหรือข้อบังคับต่าง ๆ ชอบความสงบและสันติสุขจากค่านิยมพื้นฐานดังกล่าว ถือเป็นที่มาแห่งโลกทัศน์ของชาวไต้หวัน ซึ่งดูได้จากตัวแบบที่แสดงความเป็นมนุษย์ บุคลิกภาพต่าง ๆ ความคิดเรื่องเวลา อาณาเขต และเหตุผลของชาวไต้หวัน ซึ่งแฝงอยู่ในศิลปวัฒนธรรมทั้งสองประเภท คือ ทางด้านวัตถุและจิตใจ และการสื่อสารของชาวบ้านในอดีตมักเรียกในปัจจุบันว่า สื่อพื้นบ้าน หรือประเพณี (Folk Media) นับเป็นสิ่งที่มิบทบาททางสังคมที่สำคัญยิ่งในหลาย ๆ ด้าน ทั้งหมดด้านการสื่อสาร การประสานสามัคคีของคนในชุมชน การพัฒนาร้อยเอียงสายสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ในธรรมเนียมประเพณี การสื่อสารในชนบทไทยจะมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารตามแหล่งต่าง ๆ ซึ่งการละเล่นเหล่านี้นอกจากจะเป็นรูปแบบที่ให้ความบันเทิง ซึ่งแต่ละท้องถิ่นจะมีเอกลักษณ์เฉพาะตน และมีความบริสุทธิ์ในการแสดงออกตามภาวะแห่งการดำรงชีพ การละเล่นพื้นเมืองภาคใต้มีวัตถุประสงค์เพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลิน อันเป็นการผ่อนคลายจากความเหน็ดเหนื่อยตรากตรำจากการทำงานแล้ว ยังให้เนื้อหาที่เป็นความรู้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อมูล ความคิดเห็น และการอบรมสั่งสอนในเรื่องเกี่ยวกับคุณค่าต่าง ๆ อีกด้วย ที่ได้ปฏิบัติสืบทอดกันมาจนเกิดความเคยชินเป็นประเพณีขึ้น เปิดโอกาสให้มีการสนทนาวิสาสะตลอดจนประเพณีและพิธีกรรมต่าง ๆ ศิลปินนับเป็นเครือข่ายการสื่อสารในท้องถิ่นที่สำคัญ ที่สามารถสร้างอิทธิพลหรือจูงใจคนดูได้มาก คุณค่าของสื่อพื้นบ้านนับเป็นสนามของประสบการณ์และเป็นข้อมูลอ้างอิงที่ฝังอยู่ในสมองของศิลปิน และคนดู ตัวอย่างที่ชี้ให้เห็นถึงบทบาททางสังคมที่สำคัญยิ่งของคนไทยอย่างกว้างขวางโดยการสื่อพื้นบ้านต่อสังคมไทยในอดีต ก็คือ การเผยแพร่พระพุทธศาสนาที่แพร่ขยายสู่จิตใจของคนไทยอย่างกว้างขวางโดยการใช้อุปมาเป็นหลัก สื่อเหล่านี้จะบ่งแสดงถึงเอกลักษณ์ในแต่ละท้องถิ่นอย่างชัดเจน บรรดาการเล่นต่าง ๆ ในชนบทนั้น ส่วนใหญ่แล้วจะก่อให้เกิดการสื่อสาร ปฏิสัมพันธ์กันในขณะทำกิจกรรมในชีวิตประจำวัน ดังนั้นสื่อพื้นบ้านจึงถือได้ว่า เป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิตชุมชน การสื่อสารในลักษณะพื้นบ้านนั้น ยังมีข้อเด่นมากตรงที่มักเปิดโอกาสให้บุคคลได้พบปะสังสรรค์ และเปลี่ยนความคิดเห็นในการทำกิจกรรมร่วมกันอันจะส่งผลให้เกิดความสนิทสนม เสริมสร้างความเข้าใจที่ดีต่อกัน กระทั่งสามารถสร้างความรู้สึกเป็นหนึ่งเดียวได้โดยง่าย และเป็นไปอย่างสอดคล้องกับเงื่อนไขภาวะวิสัยของสังคมนั้น ๆ สื่อพื้นบ้านจึงมักเป็นมรดกทางสังคม ซึ่งเป็นผลมาจากการสั่งสมต่อเนื่องยาวนานหลายชั่วอายุคน และจากประสบการณ์ที่คุ้นเคยมาตั้งแต่วัยเยาว์ ทำให้ข้าพเจ้าได้ซึมซับวัฒนธรรมและธรรมชาติที่อยู่รอบ ๆ ตัวไว้ตลอดมา การที่ได้เติบโตมาในชีวิตที่เป็นชนบททางใต้ ทำให้ได้เรียนรู้ และซึมซับวัฒนธรรมความเป็นได้ไว้มากมายในสายเลือด เมื่อตอนที่ยังเป็นเด็กข้าพเจ้าจำได้ว่าทุกช่วงเดือนของแต่ละปีจะมีงานวัฒนธรรมประเพณี ซึ่งถือเป็นสัญญาณว่าความเบิกบานชุ่มชื้น และความสนุกสนานทั้งของเด็กและผู้ใหญ่กำลังมาถึง และการที่ได้ติดตามห้อยตามพ่อ แม่ ไปในสถานที่ต่าง ๆ ที่มีการจัดงานการเล่นพื้นบ้านตามจังหวัดในภาคใต้ ยิ่งทำให้ได้เรียนรู้ในวิถีชีวิต วัฒนธรรมการเล่น และประเพณีในวิถีของชาวใต้ในแต่ละท้องถิ่นมากยิ่งขึ้น และตัวข้าพเจ้าเองก็เป็นคนได้สิ่งที่ได้เจอมานั้นสร้างความประทับใจต่อบรรยากาศแห่งวัฒนธรรม และภูมิปัญญาด้านการเล่นของชาวบ้านภาคใต้อย่างเต็มรูปแบบ นับเป็นมรดกที่ล้ำค่า เปี่ยมไปด้วยอัจฉริยภาพ และยิ่งใหญ่อยู่กับกาลเวลา จนยากที่ใครจะบิดเบือนว่าสิ่งนี้ไม่ใช่ภูมิปัญญาแห่งบรรพชนชาวภาคใต้ บรรยากาศเหล่านั้นได้ซึมซับเข้าสู่จิตใจของข้าพเจ้า

เมื่อเติบโตขึ้น การศึกษาทำให้ข้าพเจ้าต้องย้ายตัวเองเข้ามาเรียนในเมืองหลวง ซึ่งห่างไกลถิ่นฐานบ้านเกิดนับเป็นเวลาหลายปี และการที่ต้องห่างไกลจากบ้านทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกว้าเหว ผสมผสานกับความรู้สึกรักญาติพี่น้องและพวกพ้อง และความรู้สึกระลึกถึงถิ่นฐานบ้านเกิด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ยังปรากฏอยู่ชัดเจน บางครั้งก่อให้เกิดจินตนาการและหวนรำลึกไปถึงบรรยากาศของท้องทะเลที่สวยงาม ในยามกลางวันและค่ำคืน คิดถึงบรรยากาศของวัฒนธรรมประเพณีที่งดงาม เมื่อได้ยินเสียงเรียกร้องของการละเล่นหนังตะลุง โนรา หรืออูมบุญในงานประเพณีต่าง ๆ ทางถิ่นใต้ เรียกร้องหาทำให้นึกถึงบรรยากาศเก่า ๆ ของบ้านเกิดของข้าพเจ้าตลอดมา และประเพณีวัฒนธรรมเหล่านั้นเป็นสิ่งที่น่าประทับใจเป็นพิเศษ นอกจากจะทำให้ข้าพเจ้ามีความหวังในกรที่ต้องการดำรงชีพอยู่ในเมืองหลวงที่ห่างจากบ้านเกิดแล้ว รู้สึกว่ายังมีความฝันในทางที่ดีที่สวยงาม และเกิดจินตภาพดังกล่าว มาสร้างแรงบันดาลใจในงานศิลปะ นอกจากความประทับใจและสิ่งที่คุ้นเคยได้สัมผัสมาในวัยเด็กแล้ว เมื่อเติบโตก็ยังคงได้สัมผัสกับบรรยากาศแห่งกลิ่นอายของวัฒนธรรมเหล่านั้นในทุกครั้งที่ได้มีโอกาสกลับไปเยี่ยมบ้าน และแรงบันดาลใจส่วนหนึ่งก็มาจากบทเพลงที่ชื่นชอบ เป็นเพลงเพื่อชีวิตที่ไพเราะหลาย ๆ เพลง ซึ่งเนื้อเพลงจะบรรยายถึงบรรยากาศทางใต้ วิถีชีวิตของคน และประเพณีที่สวยงาม ซึ่งข้าพเจ้าชอบฟังอยู่เป็นประจำ บทเพลงเหล่านั้นเตือนใจให้ข้าพเจ้ายังผูกพันกับบรรยากาศวัฒนธรรมประเพณีของชาวใต้ และช่วยต่อเติมจินตนาการความฝันที่บริสุทธิ์ ให้พลังใจและสร้างแรงบันดาลใจได้อย่างเต็มเปี่ยม เพราะฉะนั้นไม่ว่าข้าพเจ้าจะเปลี่ยนที่อยู่อาศัยไปที่ใด แต่ความเป็น 'ใต้' ในตัวตนยังฝังลึกในจิตวิญญาณ และไม่มีวันเปลี่ยนแปลงความเป็นได้ในตัวของข้าพเจ้าได้ ถึงแม้กาลเวลาเปลี่ยนไป วัฒนธรรมต่างชาติเข้ามา มีบทบาทในชีวิต และธรรมชาติรอบ ๆ กายจะเปลี่ยนไป แต่จิตและวิญญาณไม่เคยเปลี่ยนแปลง

ความประทับใจและแรงบันดาลใจต่อสิ่งที่ข้าพเจ้าได้สัมผัสมาตลอด ซึ่งเป็นกลิ่นอายของงานประเพณีที่คุ้นเคย และจะขอกกล่าวถึง มหรสพพื้นบ้านของภาคใต้ที่รู้จักกันเป็นอย่างดีคือ หนังตะลุง ซึ่งเป็นมหรสพที่ได้รับความนิยมอย่างมากในภาคใต้มาเป็นเวลานาน และมีความผูกพันกับชีวิตความเป็นอยู่ของผู้คนมาช้านาน

หนังตะลุง อัจฉริยะลักษณะการละเล่นแห่งเมืองใต้ นับเป็นอนุภาคของการละเล่นประเภทละครเงา (SHADOW PLAYS) นอกจากให้ความบันเทิงแล้ว ยังสะท้อนให้เห็นค่านิยมและคติต่าง ๆ ซึ่งแฝงอยู่ในบทพากย์ เรื่องของหนังตะลุงเป็นวัฒนธรรมการละเล่นที่เก่าแก่และมีอาถรรพณ์ว่าการละเล่นพื้นบ้านอื่น ๆ มากที่สุดของมนุษยชาติประเภทหนึ่งตามตำนานบอกเล่า ที่นายหนังตะลุงรุ่นเก่าถ่ายทอดไว้เป็นบทไหว้ครู ซึ่งกล่าวกันว่าหนังมีมาแต่ครั้งศรีวิชัย แต่เมื่อไรก็ตามที่มีการเอ่ยถึง "หนังตะลุง" ในสังคมไทยปัจจุบัน ความคิดหรือคำที่จะเกิดขึ้นในความรู้สึกของผู้คนที่ตามมาก็คือคำว่า "ภาคใต้" คำหนังตะลุงที่คู่มากับคำว่าภาคใต้โดยตลอดนี้ จึงเป็นสิ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สะท้อนให้เห็นว่า หนังสือตลุงเป็นวัฒนธรรมประเภทพื้นบ้านที่สำคัญ มีอิทธิพลต่อการใช้ภาษา และการดำเนินชีวิตสำหรับชาวภาคใต้อย่างแท้จริง¹

เมื่อถึงวันนี้หนังสือตลุงก็ยังคงอยู่คู่เมืองใต้ยังคงสำแดง อัจฉริยลักษณ์แห่งการละเล่นที่ยากจะหาละเล่นพื้นบ้านอื่นเทียบเคียงยังคงเป็น “เครื่องมือทางสังคม” เป็นทั้งเครื่องมือสื่อสารที่ทรงประสิทธิภาพ และการบันเทิงที่ทรงประสิทธิผลของชาวบ้านภาคใต้ ความสามารถในการปรับเปลี่ยนของเนื้อหา และรูปแบบของหนังสือตลุงเพื่อให้ดำรงอยู่อย่าง“ทันกาล” โดยยังไม่สูญเสียชีวิตลักษณะของตัวเองเป็นสิ่งแสดงให้เห็นถึงการพัฒนาอย่างเป็นอัจฉริยะของกลุ่มคนผู้ที่เกี่ยวข้องกับการละเล่นชนิดนี้

เมื่อถึงวันนี้ นายหนังสือตลุงก็ยังเป็นเพียงคนเดียวที่สามารถสะกดผู้คนนับร้อยนับพันไว้ด้วยความสุขโดยการใช้เสียงพูดผ่าน “รูปหนัง” มากกว่า 20 เสียง นายหนังต้องขีดรูป เล่นเงาหลายลักษณะ ต้องร้องกลอนหลากหลายชนิด ต้องใช้บทพูดเจรจาทั้งภาษาถิ่นและภาษากลาง การเล่นหนังสือตลุงต้องมีผู้ขีดให้ตัวหนังโลดแล่นไปตามบทพากย์และเสียงดนตรี เงาของตัวหนังไปปรากฏบนจอโดยอาศัยแสงไฟที่ส่องผ่านตัวหนัง ส่วนรูปแบบการแสดงและการถ่ายทอดศิลปะต่าง ๆ การขีดต้องใช้ศิลปะทางนาฏศิลป์มีเครื่องดนตรีเป็นเครื่องระดับการพากย์แตกต่างกันไปบ้างตามความนิยมของผู้เล่นแต่ละท้องถิ่นและความสามารถของผู้เล่นหนังสือตลุงแต่ละคน ซึ่งจะมีลักษณะวิธีการเฉพาะคนที่แตกต่างกันไปตามความถนัดของแต่ละคน แต่โดยหลักใหญ่ ๆ แล้วจะมีขบวนการเล่นที่คล้ายคลึงกัน ต้องอาศัยศิลปะทางด้านวรรณศิลป์ ตลอดจนถึงการสร้างตัวหนังซึ่งต้องใช้ศิลปะทางด้านทัศนศิลป์เข้าช่วย ต้องคิดมุขตลกเพื่อให้คนดูหน้าโรงไม่พริ้มตาหลับอยู่ทุกช่วงยามตลอดทั้งคืน²

¹ สุทธิวงศ์ พงศ์ไพบูลย์, “หนังสือตลุง”, สารานุกรมวัฒนธรรมภาคใต้ พ.ศ.2529 เล่ม 10 สถาบันทักษิณคดีศึกษา สงขลา 2529, กรุงเทพฯ ฯสำนักพิมพ์อัสสัมชัญ, 2544 หน้า 2.

² เรื่องเดียวกันหน้า 18-19.

รูปภาพประกอบที่มา

หนังตะลุง อัจฉริยลักษณะการเล่นแห่งเมืองใต้

ห

นายหนัง เป็นผู้แสดงหนัง บรรยาย เจรจา ร้องกลอน และเชิดรูปเบ็ดเตล็ดไปในตัว

คนชักรูป คือคนที่เชิดรูปแทนนายหนัง

หนังตะลุงเป็นมหรสพเก่าแก่อย่างหนึ่งของภาคใต้ ทำให้เกิดหัตถกรรมที่ควบคู่กันไปกับการเล่นหนังตะลุงอย่างหนึ่งคือ การแกะหนังหรือการทำหนังตะลุง หนังที่จะนำมาแกะเป็นตัวหนังในสมัยก่อนนั้นจะต้องพิถีพิถันกันมาก เพราะการเล่นหนังตะลุง ผู้เชิดจะต้องอาศัยพิธีกรรมทางไสยศาสตร์ เข้ามาเกี่ยวข้องอยู่มาก ดังนั้น การทำตัวหนังจึงต้องเชื่อถือตามคติโชคลาง ตัวหนังซึ่งแกะสลักขึ้นจากหนังโคเป็นรูปต่างๆ ตามลักษณะตัวละครในเรื่องที่จะเล่น³

³ สำนักพิมพ์สารคดี, นครศรีธรรมราช, พิมพ์ครั้งแรกกรุงเทพฯ สำนักพิมพ์สุทธาการพิมพ์, 2537, หน้า 168-169.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การดูหนังตะลุงนั้นมักจะแบ่งออกเป็นสองตอน ตอนหัวค่ำเป็นเด็กดูกัน ก็ขึ้นชื่อว่าเด็กแล้ว เพียงแต่ได้ยินเสียงกลองก็ไปนั่งจ้องกันเต็ม ส่วนผู้ใหญ่ก็นักไปดูกันตอนดึก เพราะตามธรรมเนียมหนังตะลุงจะเริ่มแสดงในตอน 2 - 3 ทุ่มในตอนแรกๆ มักจะเล่นเบ็ดเตล็ดที่เรียกว่า “จับลิงหัวค่ำ” เขาจะเอาลิงขาวกับลิงดำมารบกัน⁴

⁴ สุทธิวงศ์ พงศไพบูลย์, เรื่องเดิม, หน้า 11.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โนรา นาฏลักษณะแห่งปักษใต้

โนราหรือมโนราห์ : พบหลักฐานที่เป็นลายลักษณ์อักษรว่ามีการเรียกชาตรีเป็น "มโนราห์ชาตรี" จากสาระสำคัญในตำนานชาตรี และบทไหว้ครูโนราห์ที่สืบทอดต่อ ๆ กันมา

เครื่องแต่งตัวโนรา ยุคที่ได้ชื่อว่าละครชาตรีในสมัยรัชกาลที่ 6 ให้สังเกตว่ามีอินทธนูอย่างโจน และละครของภาคกลาง

โนรานาฏลักษณะแห่งภาคใต้ เป็นการละเล่นพื้นเมืองที่สืบทอดกันมานานและนิยมกันอย่างแพร่หลายในภาคใต้ เป็นการละเล่นที่มีทั้งการร้องและการรำ บางส่วนเล่นเป็นเรื่อง และบางส่วนแสดงตามคติความเชื่อที่เป็นพิธีกรรม จากสาระสำคัญในตำนานชาตรีและบทไหว้ครูโนราห์ที่สืบทอดต่อ ๆ กันมาประกอบกับสถานที่ชื่อบุคคลที่เอ่ยถึงในตำนาน และบทไหว้ครูเหล่านั้น พอที่จะเชื่อได้ว่า "ชาตรี" ของภาคใต้มีการพัฒนาศิลปะชั้นสูงจนกลายเป็นนาฏกรรมของราชสำนักและทำวพระยามหากษัตริย์ในภาคใต้ มีการพัฒนาเป็นศิลปะชั้นสูงอยู่ที่บริเวณเมืองพัทลุง ไบราณได้แก่บริเวณลุ่มทะเลสาบสงขลาทั้งฝั่งตะวันตก (อยู่ในเขตจังหวัดพัทลุงปัจจุบัน) และฝั่งตะวันออก (เขตอำเภอสตงพิงพระ อำเภอระโนด และอำเภอกระแสดินธุ์ จังหวัดสงขลา)⁵

5. สุทธิวงศ์ พงศ์ไพบูลย์, "โนรา" สารานุกรมวัฒนธรรมภาคใต้ พ.ศ.2529 เล่ม 5 สถาบันทักษิณคดีศึกษา สงขลา 2529, กรุงเทพฯ สำนักพิมพ์ หก. เอมี เทรดิ่ง, 2544 หน้า 2-3.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การรำและการร้องบท

การร้อง การออกสีลาการร้องบทกลอน ใน
ลักษณะต่างๆ เช่น เสียงดังไพเราะ ดัง
ชัดเจน จังหวะการรับเร้าใจ ได้เนื้อหา แก่คำ
อย่างฉับพลัน และคมคาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลีลาการขับร้องเพลงประกอบกลอนสี่ กลอนหก กลอนแปด
กลอนทอย มีลีลาและจังหวะและการรับรู้ต่างกัน

ทำรำ ทำแมงมุมชักใย (บางครูยี่นรำ)

การทำรำ โนราแต่ละตัวต้องรำและอวดความสามารถเฉพาะคน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

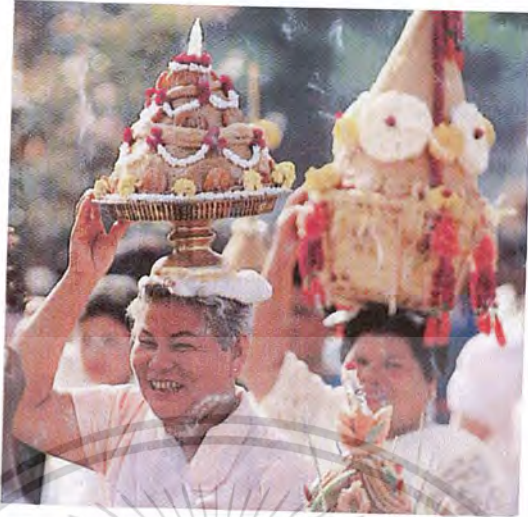
งานบุญประเพณี สารทเดือนสิบเมืองคอน

ประเพณีสารทเดือนสิบเป็นงานบุญที่พุทธศาสนิกชนในภาคใต้ ให้ความสำคัญมาก เพราะเป็นแสดงให้เห็นถึงความกตัญญูต่อบรรพชน อันเป็นค่านิยมสำคัญยิ่งของชาวใต้ ประเพณีสารทเดือนสิบเกิดจากคติความเชื่อในบรรดาญาติพี่น้องที่ได้ล่วงลับไปแล้ว เมื่อถึงเดือนสิบ ชาวใต้ที่อยู่ในท้องถิ่นก็พยายามเดินทางกลับบ้านเกิดของเพื่อทำพิธี “รับเปรต ส่งเปรต” ทำการรำลึกถึงดวงวิญญาณของบรรพชน และพบพวกพ้อง การทำบุญสารทเดือนสิบเป็นประเพณีที่ชาวใต้ยึดถือปฏิบัติกันมาแต่โบราณ คัมภีร์พระพุทธศาสนากล่าวว่ “ปรทัตตูปะชีวีเปรต” จะถูกปล่อยให้ขึ้นจากนรก มาร้องขอส่วนบุญจากลูกหลานและญาติพี่น้อง ชาวภาคใต้จึงจัดเตรียมเรื่องบังสุกุลตามพิธีศาสนา อุทิศส่วนกุศลไปให้ปู่ย่า ตายาย ที่ล่วงลับไปสู่ปรภพ และเพื่อให้มั่นใจ ยังได้จัดเตรียมอาหารคาวหวานวางไว้เช่นเป็นพิธี “ตั้งเปรต” ประกอบเข้าไปด้วย และในบางท้องถิ่นก็เพิ่มพิธี “ชิงเปรต” เข้าไปอีก ลักษณะเหล่านี้เป็นการสะท้อนระบบความคิดว่า เชื่อมั่นว่าภพชาติหรือการเวียนว่าย ตาย เกิด เป็นสิ่งที่มีอยู่จริง⁶

6.. สถาบันทักษิณคดีศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา, โลกทรรศน์ไทยภาคใต้, พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ สำนักพิมพ์กรุงสยาม การพิมพ์, 2527, หน้า 79.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

“หมักรับ” (ขนมและเครื่องบูชาต่างๆ จัดเป็นสำรับ)
ที่ชาวบ้านบรรจงมาถวายพระสงฆ์และอุทิศส่วนกุศลแก่ผู้ล่วงลับ

งานสารทเดือนสิบจัดขึ้นในวันแรม 14 ค่ำ และแรม 15 ค่ำ เดือน 10 ซึ่งอยู่ในช่วงประมาณปลายเดือนกันยายน ถึงเดือนตุลาคม นับเป็นงานบุญที่ใหญ่ที่สุดของชาวนคร ด้วยถือคติความเชื่อที่ว่า เมื่อบรรดาญาติพี่น้องผู้ล่วงลับไปแล้ว ผู้ที่มีบาปกรรมต้องชดใช้และถูกจองจำอยู่ในยมโลก จะได้รับการปลดปล่อยให้กลับมาเยี่ยมลูกหลานญาติพี่น้องในโลกมนุษย์ และจะมารับส่วนกุศลที่บรรดาญาติพี่น้องลูกหลานทำบุญอุทิศให้ในช่วงงานบุญสารทเดือนสิบ ในวันแรม 14 – 15 ค่ำ และต้องกลับไปยมโลกในวันขึ้น 1 ค่ำ เดือน 11 ก็ต้องกลับไปรับโทษทัณฑ์ตามเดิม บรรดาเปรตเหล่านี้ถ้าไม่มีใครทำบุญไปให้ตอนเดินทางกลับไปแล้ว พลังไปรอยใบไม้สาปแห่งลูกหลาน ชาวบ้านจะเริ่มจับจ่ายข้าวของกันในวันแรม 13 ค่ำ จนถึงเป็นวันจ่าย และจัดทำอาหารขนมและเครื่องบูชาต่าง ๆ จัดเป็นสำรับหรือ “หมักรับ” เพื่อยกไปทำบุญในวันแรม 14 ค่ำ โดยสิ่งที่ขาดไม่ได้ในสำรับก็คือขนมสำคัญ 5 อย่าง คือ ขนมพอง เชื่อว่าเป็นแพล่องลอยพาบรรพบุรุษข้ามพ้นห้วงมหรธพหรือสังสารวัฏ ขนมลา เพื่ออุทิศเป็นผ้าแพรพรรณนุ่มหอม ขนมกง บางครั้งใช้ขนมไข่ปลาเพื่อเป็นเครื่องประดับ ขนมดีซำ มุ่งหมายให้เป็นเงินเป็นเบี้ยสำหรับใช้สอย ขนมบ้า เพื่อให้บรรพชนใช้เป็นลูกสะบ้าเล่นในวันสงกรานต์ นอกจากนั้นใน หมักรับจะมีอาหาร ผลไม้ต่าง ๆ ประดับเป็นยอดสูงอย่างสวยงาม⁷

7. อนุสาร อ.ส.ท., นครศรีธรรมราช, กรุงเทพฯ, จัดพิมพ์โดย อนุสาร อ.ส.ม. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2541 - 2542, หน้า 5.

ประเพณีกินผัก (กินเจ)

สำหรับประเพณีกินเจในภาคใต้ เชื่อกันว่าเริ่มที่ภูเก็ตเป็นแห่งแรก ครั้งนั้นชาวจีนจากแผ่นดินใหญ่ ปีนัง สิงคโปร์ ได้อพยพมาตั้งหลักแหล่งทำมาหากินในภูเก็ตมาก โดยเฉพาะที่กระทุ้ง จึงมีประเพณีไหว้พระจันทร์ ไหว้เจ้าหรือไหว้เทวดา มีการสร้างศาลเจ้า (หรือที่ชาวภูเก็ตเรียกกันว่า "ฮ้าม" หรือที่ตรังเรียก "แก๊ง") เกะสลักรูปเทพเจ้า แต่ก็ยังไม่รู้จักพิธีกินเจ จนกระทั่งมีคนงิ้วจากเมืองจีน มาเปิดการแสดงที่บ้านกระทุ้งอยู่นานนับปี ได้เห็นการประกอบพิธีนี้อยู่ 2 - 3 ปี ก็มีผู้ศรัทธามากขึ้น เนื่องจากเห็นว่าโรคภัยไข้เจ็บต่าง ๆ ที่เคยมีกลับลดน้อยลง ชาวกระทุ้งอยากได้พิธีกินเจที่สมบูรณ์ตามแบบพิธีในมณฑลกังไส ประเทศจีน จึงส่งตัวแทนไปนำเอาควันธูปและบันทึกที่สมบูรณ์แบบมาจากมณฑลกังไส ในการไปนำเอาควันธูปนั้นต้องมีการจุดธูป 3 ดอกติดต่อกันจากมณฑลกังไส จนถึงกระทุ้ง ต่อมาศาลเจ้าอื่นที่สร้างใหม่ ทั้งในภูเก็ต และจังหวัดใกล้เคียงได้ทำพิธีอัญเชิญควันธูปจากศาลเจ้ากระทุ้งไปประดิษฐาน ณ ศาลเจ้านั้น ๆ บ้าง ศาลเจ้ากระทุ้งจึงได้ชื่อว่าเป็นต้นตำรับของพิธีกินเจ^๘

8. กรมศิลปากร กลาง ภูเก็ต และชายฝั่งทะเลอันดามัน โบราณคดี ประวัติศาสตร์ชาติพันธุ์ และเศรษฐกิจ, อัมรินทร์ พรินต์ติ้ง กรุ๊ป, 2532, หน้า 139 - 140.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรยากาศทั่วไปในพิธีกินเจ เมื่อวันกินเจเริ่มขึ้น ผู้คนที่ร่วมพิธีจะล้างทำความสะอาดอุปรกรณ์ที่จะใช้ประกอบอาหารจนสะอาดหมดกลิ่นคาว หรือใช้ภาชนะชุดใหม่ในการประกอบอาหารหรือใส่อาหารเจ บ้างก็ไปรับประทานอาหารที่โรงครัวของอาม ในช่วงกินเจนี้ ผู้ที่เคร่งครัดในพิธีจะแต่งกายด้วยเสื้อผ้าสีขาวตลอดทั้ง 9 วัน โรงครัวของศาลเจ้าจะรับภาระหนักมากในเรื่องการประกอบอาหารให้ผู้ร่วมกินเจ ผู้ประสงค์จะรับอาหารเจจากศาลเจ้าต้องไปลงชื่อแจ้งความประสงค์บอกจำนวนบุคคลในบ้านที่จะร่วมกินเจ และจำนวนวันเพื่อว่าทางโรงเจจะได้จัดเตรียมอาหารได้เพียงพอ การประกอบพิธีสำคัญ ๆ ในช่วง 9 วันนี้ จะมีการทรงเจ้า โดยอัญเชิญเจ้าต่าง ๆ มาประทับทรงในร่างม้าทรง ผู้ที่ได้รับเลือกเป็นม้าทรงนั้น คือผู้ที่ชะตากำลังจะดับ เจ้าก็จะเข้าร่างประทับร่างเพื่อต่ออายุให้ หรือบุคคลที่เหมาะสมและสมัครใจเป็นม้าทรง เจ้าก็จะประทับทรงเช่นกัน ในระยะที่ประกอบพิธีต่าง ๆ หรือในกรณีที่มีการแห่ขบวนไปตามถนนนั้น ม้าทรงจะแสดงอิทธิฤทธิ์ ฟาดฟันอาวุธไปตามร่างกายของตน แต่ก็เป็นเรื่องแปลกที่มีเลือดซึมเพียงเล็กน้อย หรือแม้มีการขึ้นบันไดมีดแหลมคม ก็ไม่ได้ปรากฏบาดแผลให้เห็น ภาษาที่ม้าทรงพูดขณะที่เจ้าประทับทรง ก็เป็นภาษาจีนตลอด ถึงแม้ตัวม้าทรงเองจะไม่รู้เรื่องภาษาจีนเลยก็ตาม⁹

⁹ เรื่องเดียวกัน, หน้า 153-154.

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

อิทธิพลที่ได้รับ

อิทธิพลต่างๆ ที่มีผลต่อการสร้างสรรค์ถือว่าเป็นสิ่งสำคัญยิ่งเพราะอิทธิพลเหล่านั้นเป็นตัวหลักที่จะส่งผลให้เกิดแนวความคิด และรูปลักษณะของงานขึ้นอิทธิพลที่ข้าพเจ้าได้รับ และมีผลต่อการนำมาสร้างสรรค์ผลงาน มีด้วยกันหลายด้าน คือ อิทธิพลจากภูมิหลัง และจากสิ่งแวดล้อมด้วย เพราะสภาพแวดล้อมรอบ ๆ ตัวตั้งแต่วัยเยาว์ของข้าพเจ้าประกอบไปด้วยธรรมชาติที่สวยงามทางภูมิประเทศของภาคใต้ ได้สัมผัสและคุ้นเคยกับวัฒนธรรม ประเพณีที่ดั้งเดิมมาตลอด ทำให้ข้าพเจ้าได้รับความสุข ความอบอุ่น ความสนุกสนาน และความเพลิดเพลิน การสร้างสรรค์ศิลปะป็นขั้นตอนนี้ ข้าพเจ้านำเสนอเรื่องราวของวัฒนธรรมประเพณีทางภาคใต้ เรื่องเหล่านี้เป็นสิ่งที่สืบทอดกันมายาวนานผลงานของข้าพเจ้าจะเน้นให้เห็นถึงบรรยากาศของความสวยงาม สีสัน ความศรัทธาน่าสนใจในประเพณี มีการใช้ลักษณะของรูปร่างคนและบรรยากาศของงาน การละเล่น พิธีกรรม ในผลงานประกอบไปด้วยการใช้เทคนิคปะติดผ้าปาเต๊ะลวดลายต่าง ๆ ทั้งสัญลักษณ์ที่จะแสดงให้รับรู้ว่าเป็นเอกลักษณ์ของภาคใต้ เพื่อเสนอให้เห็นความงามในบรรยากาศงานวัฒนธรรมประเพณีชัดเจนมากขึ้น สิ่งที่มีอิทธิพลในการสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ของข้าพเจ้าส่วนใหญ่มาจากประสบการณ์ชีวิตจริงกับสิ่งที่คุ้นเคยมาตั้งแต่เด็ก เรื่องราวเหล่านี้ส่วนมีอิทธิพลอย่างมาก ในการทำงานศิลปะป็นขั้นตอนนี้

นอกจากเหตุการณ์จริงแล้ว ก็ยังได้รับจากหลักความรู้ทางด้านวิชาการ และการเรียนรู้จากผลงานของศิลปินในแนวต่าง ๆ เช่น

ลัทธินีโอคลาสสิก (Neo - Classic) ลัทธินี้จะพูดถึงความถูกต้องและชัดเจนของสัดส่วน ความสำคัญของเรื่องราว สมเหตุสมผลเพียงพร้อมไปด้วยศิลปะวัฒนธรรม ขนบประเพณี แสดงลักษณะสะท้อนถึงศิลปกรรม จัดให้มีความกลมกลืนด้านโทนสี สร้างสรรค์ให้อยู่ในบรรยากาศ และการเห็นในระยะใกล้ - ไกล และมีจุดเด่นภายในงาน

ลัทธิเรียลลิสม์ (Realism) จะกล่าวถึงการบันทึกตามที่ตาเห็น ความคิดหรือจินตนาการต้องมาจากความจริง ศิลปะคือการเลียนแบบ และมีการปรับเปลี่ยนได้ตามกาลเวลา

ลัทธิอิมเพรสชันนิสม์ (Impressionism) กล่าวถึงความประทับใจที่ได้จากสิ่งแวดล้อม ความรู้จากธรรมชาติ โดยมีความรู้สึกถึงคุณค่าของความประทับใจครั้งแรก ประทับใจด้านสี และเรื่องราวที่เกิดขึ้น¹⁰

ในการสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ของข้าพเจ้า ส่วนหนึ่งได้รับมาจากอิทธิพลความชอบในรสนิยมส่วนตัวต่อศิลปินต่างชาติ และศิลปินในเมืองไทยมาประกอบด้วย

10- อารี สุทธิพันธ์, ศิลปนิยม, พิมพ์ครั้งที่ 4 (กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ โอเอสพริ้นติ้งเฮาส์, 2535), หน้า 156 - 171.

PAUL GUAGUIN

ชื่อผลงาน Ea haere ia oe? (Where are you going)

ค.ศ. 1893

เทคนิค Oil On Canvas

ขนาด 91x71 cm.

ชื่อผลงาน la Orana Maira (Hail)

ค.ศ. 1893

เทคนิค Oil On Canvas

ขนาด 114x89 cm.

PAUL GUAGUIN

ปอล โกแกง ถือได้ว่าเป็นจิตรกร โฟลท์อิมเพรสชันนิสต์ผู้ยิ่งใหญ่ที่สุดแห่งศตวรรษที่ 19 ไม่ว่าจะเขียนภาพหรือพูดอะไร มักแฝงไปด้วยเชิงกวีเสมอ เกิดเมื่อวันที่ 7 มิถุนายน ค.ศ. 1848 เป็นคนที่มีอารมณ์อ่อนไหวและไวต่อความรู้สึก ถ่อมตน สุภาพอ่อนโยน ในปี ค.ศ. 1895 เขาได้อำลายุโรปเนรเทศตัวเองไปอยู่เกาะตาฮิติ ให้ชีวิตที่นั่นจนวาระสุดท้าย คือวันที่ 8 พฤษภาคม ค.ศ. 1903¹¹ โกแกงสนใจเรื่องราวของต่างประเทศ และอารยชน ดังนั้นส่วนหนึ่งของชีวิตเขาไปอยู่ที่เกาะตาฮิติ ผลงานของเขาจึงเปรียบเสมือนบันทึกรายวัน โกแกงได้รับการยอมรับนับถือว่าเป็นจิตรกรเขียนภาพพรรณนาความงามของทะเลได้ แสดงให้เห็นถึงพวกเขาเกาะ อยู่ในท่ามกลางพืชพันธุ์ไม้เขตร้อน ท่าทางการแสดงออกของผู้คนเหล่านั้นรู้สึกไร้กังวลตลอดเวลา ภาพเหล่านี้แสดงให้เห็นจินตนาการในฝันที่โกแกงมองเห็นอย่างบริสุทธิ์ใจ และเป็นโลกที่ไร้เดียงสา

¹¹ รัชชัช ภาติษฐ, ศิลปะศิลปิน (หรือศิลปินศิลปะ), พิมพ์ครั้งที่ 1 กรุงเทพฯ สำนักพิมพ์โอเอสพริ้นติ้งเฮาส์ 2535, หน้า 179.

ความคิดทางศิลปะของเขาเองเชื่อว่า ศิลปินควรจะมีแรงดลใจมาจากธรรมชาติ แล้วก็เขียนภาพไปตามความรู้สึกภายในของตนเอง ไม่ใช่การลอกเลียนแบบธรรมชาติทั้งหมด และมองเห็นว่า ภาพเขียนควรมีส่วนต่าง ๆ เป็นผิวแบน และสีที่ครอบคลุมผิวแบนในส่วนต่าง ๆ นั้นจะต้องได้รับการจัดวางอย่างมีระเบียบชัดเจน เขาคิดว่าสิ่งสำคัญต่อชีวิตในภาพเขียนคือสีที่มีความกลมกลืนกันมีจังหวะลีลา¹² ลักษณะงานของศิลปิน สิ่งที่เกิดใหม่จากภาพ ทางด้านวิธีการและรูปทรงได้แสดงการใช้สีแท้ ๆ เช่น สีแดง สีเขียว สีส้ม การลดส่วนละเอียดของรูปทรงคน กิ่งไม้ รอยผ้า และอื่น ๆ โดยเหลือปรากฏเพียงส่วนสำคัญ เป็นเงาแผ่นรู้สึกแบนเท่านั้น ยิ่งกว่านั้นยังแสดงให้เห็นว่าเป็นสิทธิและเสรีภาพของศิลปิน ที่จะตัดและตัดแปลงธรรมชาติเสียใหม่¹³

สรุปลักษณะงานของโกแกง คือการใช้สีสดรุนแรง ใช้สีแท้ต่างน้ำหนัก ก่อให้เกิดความกลมกลืนในภาพคล้ายพรม ลักษณะรูปร่างชัดเจน มีท่าทางง่ายและมีลักษณะพริ้มมีทิว (Primitiveแฝงอยู่ แสดงความรู้สึกของตัวเองด้วยการใช้สี และรูปร่างที่ง่าย จนถือได้ว่าเป็นผู้เริ่มแนวคิด ลัทธิสังเคราะห์ (Synthetism) และลัทธิสัญลักษณ์นิยม (Symbolism) และผลงานยังจัดอยู่ในลักษณะของ Impressionism เพราะว้ายังรักษารูปร่างและสีของวัตถุประกอบจินตนาการของผู้เขียน

12. ผู้ช่วยศาสตราจารย์อัสนีย์ ชูอรุณ, ศิลปินเอกของโลก, พิมพ์ครั้งที่ 1 กรุงเทพฯ สำนักพิมพ์ โอเอสพริ้นติ้งเฮาส์ 2535 , หน้า 168 – 178.

13. อารี สุทธิพันธ์, ศิลปะนิยม, พิมพ์ครั้งที่ 4 กรุงเทพฯ สำนักพิมพ์ โอเอสพริ้นติ้งเฮาส์ 2535 , หน้า 197.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน Nzfea Faa Ipoipo (When will you Marry?)

เทคนิค Oil on canvas

ขนาด 101.5 x 77.5 cm.

ข้าพเจ้ามีความสนใจในศิลปะอิมเพรสชันนิส โดยเฉพาะโกแกง เป็นศิลปินผู้สนใจในเรื่องการงาน มีชีวิตที่เรียบง่าย ไม่หรูหรา งานของศิลปินก็แสดงให้เห็นถึงวิถีชีวิตชาวพื้นเมือง การแต่งกายของคนเกาะ และการแสดงความรู้สึกต่าง ๆ กันจากหนึ่ง และส่วนประกอบอื่น ๆ ศิลปินได้สร้างสรรค์ขึ้นมาใหม่ทั้งสิ้น และยิ่งกว่านั้นยังแสดงให้เห็นถึงสิทธิ และเสรีภาพของศิลปิน ที่จะดัดแปลงธรรมชาติใหม่ การเขียนภาพของศิลปินก็สื่อได้ถึงอารมณ์ บรรยากาศรุนแรง หัวหาญ และสดใส ในเวลาเดียวกันก็เต็มไปด้วยความสงบ ที่สำคัญแม้จะใช้สีที่รุนแรงก็สามารถทำให้เกิดความกลมกลืนได้เป็นอย่างดี อิทธิพลที่เป็นส่วนหนึ่งที่เกิดจากความสนใจเรื่องธรรมเนียมส่วนตัวที่เข้ามามีส่วนร่วมในงานของข้าพเจ้า คือ เรื่องราวของชีวิต และวัฒนธรรมประเพณีของชาวเกาะ แต่ในส่วน of ข้าพเจ้าจะเป็นแบบไทย ๆ ทางภาคใต้ เน้นเรื่องการละเล่น และงานรื่นเริงออกมาในรูปแบบเฉพาะตัวของข้าพเจ้า และได้อิทธิพลในการใช้สีสดกับบรรยากาศทั่วไปในงาน ผลงานคู่รู้เรื่อง ชัดเจน แสดงสภาพแท้จริงของวัฒนธรรม โดยมีการเน้นจุดสำคัญของตัวงาน โดยการใช้สีที่แตกต่างกันในเรื่องของวรรณะ และผลงานยังจัดอยู่ในลักษณะรักษารูปทรงเดิม เรื่องราวที่ประทับใจ มีการใช้สีที่มาจากจินตนาการบ้างในบางส่วน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อลงกรณ์ หล่อวัฒนา

ชื่อผลงาน สุริยะเทพ
พ.ศ. 2534
เทคนิค สีอะคริลิคบนผ้าใบ
ขนาด 113 x 114 ซม.

ชื่อผลงาน พระอังคาร
พ.ศ. 2537
เทคนิค สีอะคริลิคบนผ้าใบ
ขนาด 120 x 150 ซม.

ประวัติศิลปิน

อลงกรณ์ หล่อวัฒนา เกิดเมื่อวันที่ 14 กรกฎาคม พ.ศ. 2507 เป็นชาวจังหวัดน่าน จบการศึกษาด้านจิตรกรรม กาลาบาววัน ประเทศอินเดีย แนวการทำงานทั้งด้านศิลปะแบบไทยประเพณี โดยมีได้คัดลอกจากอดีต แต่มาจากความรู้สึก อารมณ์ความเป็นไทยผ่านการสร้างสรรค์ใหม่ ในลักษณะเฉพาะตน จากเอกลักษณ์วัฒนธรรมของน่าน แนวทางการทำงานด้านชาติ การเคลื่อนไหวของศิลปะแบบไทยประเพณี ถูกสื่อสารใหม่ของจิตรกรหัวก้าวหน้า ผลงานของเขายึดเอาความเชื่อ ความศรัทธาในศาสนาเป็นแนวความคิดในระยะแรก แล้วคลี่คลายพัฒนาไปสู่สิ่งแวดล้อมใหม่ ๆ ที่ได้รับจากประสบการณ์ที่หลากหลายอย่างต่อเนื่อง มาตลอดระยะเวลา 20 ปี การได้สัมผัสประสบการณ์ใหม่ในต่างแดน ทุกครั้งจะตอกย้ำให้ความคิดเดิมให้สะท้อนกลับมาตระหนักในคุณค่าของงานศิลปะไทย ส่วนใหญ่แล้วมักจะทำงานเน้นในเรื่องของสัญลักษณ์ เทคนิคในงานวิธีการใช้สีอะคริลิค พัฒนาด้วยการสร้างพื้นผิวที่พื้นหลัง (BACK GROUND) แล้วจึงเน้นให้เกิดรูปทรงขึ้น (FORMS) ลงน้ำหนักเทาแล้วค่อยเติมน้ำหนักอ่อนหรือสว่าง และใช้น้ำหนักเข้มเพิ่มทีหลัง จึงเป็นการผสมผสานระหว่าง 2 มิติ และ 3 มิติ เข้าด้วยกันอย่างอิสระ งาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ใช้ในงานก็จะแตกต่างกันออกไป เช่น “มรรคมืองค์ 8” จะแสดงสัญลักษณ์ของนัยยะของศาสนา สีสังคมาเป็นเอกภาพ ส่วนชุด “เกิด แก่ เจ็บ ตาย” ใช้ศิลปะของแนวประเพณีใหม่ผสมผสานกับการสร้างมิติ วรรณะสีจะแตกต่างกันตามวาระของชีวิต การเกิดเจ็บด้วยสีสะอาด สว่าง วรรณะสีอ่อน ค่าของสีแปรไปตามวาระ สุดท้ายคือความตาย ซึ่งจะมีสีดำครอบงำ และตัวอย่างงาน “ต้นโพธิ์” เน้นสีทองปลั่ง สาดประกายมลังเมลิอง จะเน้นสีแดง ขาว น้ำตาล ให้ดูสด สะพรั่ง ละลานตา เกิดจังหวะประดุจการขับลำนำคีตกาล¹⁴

ชื่อผลงาน	ข้างขึ้นข้างแรมสู่แดนนิรันดร
พ.ศ.	2537
เทคนิค	สีอะคริลิคบนผ้าใบ
ขนาด	150 x 150 ซม.

ข้าพเจ้ามีความสนใจเกี่ยวกับงานประเพณีวัฒนธรรม ทางภาคใต้ของประเทศไทย ชอบความสวยงาม น่าสนใจ และสัญลักษณ์ต่าง ๆ ในงานประเพณี อิทธิพลในบางส่วนที่ข้าพเจ้าได้รับจากงานของศิลปินท่านนี้ คือ เรื่องราวของประเพณีในบางส่วน แต่แหล่งที่มาของประเพณีต่างกัน และความรู้สึกต่าง กัน เพราะในส่วนตัวของข้าพเจ้าความประทับใจกับสิ่งที่คุ้นเคยเกี่ยวกับบ้านเกิดของข้าพเจ้าในลักษณะที่แตกต่างจากของศิลปิน เพราะศิลปินถ่ายทอดออกมาทางศิลปะไทย และบางส่วนที่ข้าพเจ้าได้รับมา คือ การใช้สีในงานที่เป็นเอกภาพ มีการสร้างบรรยากาศในงานให้มีตั้งแต่สว่าง และค่อย ๆ เพิ่มความเข้มของน้ำหนักรสให้ครอบคลุมทั้งงาน และผสมผสานด้วยการหาวัสดุมาสร้างพื้นหลังของภาพ

14. อลงกรณ์ หล่อวัฒนา ,อุปมาอุปมาย, หน้า 4-7.

แนวความคิดในการสร้างสรรค์

ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอ ความผูกพันจากสังคมชนบทในท้องถิ่นชีวิตที่เรียบง่าย และกลมกลืนกับธรรมชาติ ผ่านศิลปวัฒนธรรม ประเพณีทางภาคใต้โดยแสดงออกด้วยเรื่องราว การละเล่น งานบุญและเทศกาลต่าง ๆ เพื่อสะท้อนบรรยากาศและความเป็นเอกลักษณ์ที่โดดเด่นของภาคใต้ ด้วยมุมมองส่วนตัวที่ข้าพเจ้ารู้สึกจริง และเน้นให้เห็นถึงตัวตนของข้าพเจ้าไม่ว่าจะอยู่ที่ไหน แต่ความเป็นได้ยังแทรกซึมฝังลึกอยู่ในสายเลือดและจิตวิญญาณไม่เคยเปลี่ยนแปลง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการสร้างสรรค์

ข้าพเจ้าได้รับรู้และสัมผัสทุก ๆ บรรยากาศกลิ่นอายของศิลปวัฒนธรรมได้ วิธีชีวิตของคนในท้องถิ่น ซึ่งเป็นดินแดนที่สงบ มีเอกลักษณ์และมีเสน่ห์เฉพาะตนโดดเด่นด้วยวัฒนธรรมประเพณีอันดีงามที่สืบเนื่องปฏิบัติกันมาช้านาน ข้าพเจ้าจึงมีโอกาสดังกล่าวที่ได้รับรู้ถึงความรู้สึกนำมาซึ่งความรัก ความหวงแหน และในบรรยากาศอันน่าประทับใจเสมอมา ซึ่งทั้งหมดกลายเป็นส่วนสำคัญของวิถีชีวิตของคนในท้องถิ่น ข้าพเจ้าจึงหยิบเอาบรรยากาศความรู้สึกประทับใจของวัฒนธรรมประเพณีสิ่งดีงาม ในท้องถิ่นที่มีอยู่เดิมที่ยังแทรกซึมอยู่ในจิตใจของตัวเอง และนำประสบการณ์นั้นแสดงออกมาเป็นรูปธรรม เสนอในรูปแบบของศิลปะในมุมมองของความรู้สึกส่วนตัว และทำให้จินตภาพจากประสบการณ์จริงเด่นชัดยิ่งขึ้น

ข้าพเจ้าได้เริ่มต้นการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ เพื่อแสดงออกตามมุมมองและแนวคิดที่ต้องการ โดยการถ่ายรูปในหลากหลายของบรรยากาศงานประเพณีต่าง ๆ นำมาเป็นส่วนประกอบแรกเริ่มของการทำงาน นอกจากนั้นได้ศึกษาค้นคว้าถึงเนื้อหาสาระข้อมูลต่าง ๆ เป็นตัวช่วยเสริมเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้นและเป็นประโยชน์ในการสร้างสรรค์ ในบางมุมมองที่ข้าพเจ้าไม่เคยเห็นมาก่อน ข้อมูลเหล่านี้จึงเป็นส่วนสำคัญยิ่งต่อการรวบรวมความคิดได้จากข้อมูลที่ต้องการ แล้วนำมาสร้างทางสร้างสรรค์ในผลงานจริง โดยให้รูปทรงตามความเป็นจริงในรูปแบบของการจัดการองค์ประกอบที่แตกต่างกันออกไป บางส่วนได้สร้างสรรค์รูปทรงขึ้นมาตามมุมมองใหม่ของข้าพเจ้า โดยมีการดัดแปลงบ้างไปตามจินตนาการที่รู้สึกกับเรื่องราวดังกล่าวของตนเอง

สำหรับมุมมองของการถ่ายทอดเพื่อให้ออกมาตรงกับความเป็นจริงคือ การแสดงรายละเอียดในรูปทรงต่าง ๆ และบรรยากาศโดยรวมของงานศิลปวัฒนธรรมประเพณี ข้าพเจ้าได้คิดโครงสร้างองค์ประกอบเพื่อสร้างเป็นผลงานใหม่ ด้วยความต้องการที่จะทำให้ผลงานแสดงความประทับใจต่อเรื่องราว และรูปทรงที่นำมาใช้ส่วนใหญ่ได้มาจากข้อมูลจริง อย่างเช่น การใช้ลวดลายของผ้าปาเต๊ะ ซึ่งเป็นเอกลักษณ์อย่างหนึ่งของภาคใต้ นำมาเพื่อสอดแทรกภายในงานให้มีความสอดคล้องและกลมกลืนกับบรรยากาศ สีเส้นของงาน โดยเน้นโครงสร้างที่รู้สึกถึงภูมิอากาศที่มีทั้งเย็นชื้นจากป่าดิบเขา และเขตร้อนชื้นแถบทะเลที่มีสีส้มสดใส อบอุ่น และเย็นสบาย

จากประสบการณ์ที่เคยสัมผัสและคุ้นเคยกับศิลปวัฒนธรรมเหล่านั้นตั้งแต่วัยเยาว์ ผสมผสานภาพลักษณะที่มองเห็น และสอดแทรกด้วยความรู้สึกที่มีต่อท้องถิ่น ข้าพเจ้าจึงได้ถ่ายทอดจินตภาพโดยอาศัยเอกลักษณ์ของงานจริงที่มีอยู่แล้ว มาลดทอนเพิ่มเติมโดยใช้บรรยากาศ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใหม่ที่ข้าพเจ้ามีความรู้สึกด้วยมุมมองส่วนตัวผสมผสานกับจินตนาการ ทั้งด้านขององค์ประกอบ การใช้สีในมุมมองใหม่ โดยใช้รูปทรงจริงของงานประเพณีที่ข้าพเจ้ารู้สึก อันเป็นเอกลักษณ์เฉพาะ ตนภายใต้การปฏิบัติงานทางเทคนิคงานจิตรกรรม

ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง

ภาพร่างชุดที่ 1

ภาพร่างชิ้นที่ 1

ภาพร่างชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชิ้นที่ 3

ภาพร่างชิ้นที่ 4

ภาพร่างชุดที่ 1

ภาพร่างชุดที่ 1 มีจำนวนทั้งหมด 4 ชิ้น ลักษณะของภาพร่างแต่ละชิ้นจะไม่ค่อยมีความแตกต่างกันเท่าไร แต่โดยรวม ข้าพเจ้าจะเน้นในเรื่องบรรยากาศของสีส้ม และเรื่องราวของศิลปวัฒนธรรม ประเพณีการเล่น กับบรรยากาศของงานที่ดูแล้วสนุกขบขันกับเรื่องราวที่นำมาเสนอ ลักษณะของการใช้สี ข้าพเจ้าต้องการสื่อถึงบรรยากาศในตอนกลางคืนที่สามารถรู้สึกได้ถึงแสงไฟและเงาสะท้อนของตัวหนังตะลุง ในรูปแบบไม่มากนัก แต่ให้ดูแล้วสนุกและสามารถให้ระยะมิติได้ดี ซึ่งภาพร่างแต่ละชิ้นจะมีสีออกมาในโทนสีส้ม เหลือง แดง ม่วง ซึ่งเป็นสีส้มที่ข้าพเจ้าได้จินตนาการเติมแต่งให้เป็นไปตามความรู้สึก บรรยากาศของงานในแบบส่วนตัว ลักษณะรูปทรงได้นำเสนอรูปทรงของตัวหนังตะลุง ซึ่งเป็นวัฒนธรรมประเภทการเล่นพื้นบ้านเป็นศิลปะแขนงหนึ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ข้าพเจ้าคุ้นเคยมาตอนเด็ก ๆ แต่อาจจะมีการแต่งเติม ตัดทอนบ้างตามความรู้สึกจริง ภายในภาพร่างก็จะประกอบไปด้วยรูปแบบของตัวหนังสือที่มีหน้าตาหลายแบบ มีทั้งตัวตลกและตัวพระตัวนาง มีทั้งขนาดใหญ่และตัวเล็ก ข้าพเจ้าได้เข้ามามีส่วนร่วมเป็นส่วนหนึ่งของผลงาน ภายในตัวภาพร่างโดยรวมจะมีการใช้เทคนิคสื่อผสม ในภาพร่างชิ้นที่ 1, 2 และ 3 การจัดองค์ประกอบโดยรวมยังมีส่วนที่ขาดและเกิน อย่างเช่นมีการเว้นที่ว่างมากไปในภาพร่าง บรรยากาศของงานยังขาดความรู้สึก ไร้อารมณ์ บางชิ้นรูปตัวหนังสือหายไป หรือใหญ่ไป จัดวางไม่ถูกจังหวะ บางชิ้นเหมือนการจัดฉาก สีสิ้นของบรรยากาศผิดไปจากความเป็นจริงและความต้องการของข้าพเจ้า

จากภาพร่างชุดที่ 1 มีจำนวนทั้งหมด 4 ชิ้น ภาพร่างที่นำไปขยายเป็นผลงานจริง ซึ่งโดยรวมแล้วมีความสมบูรณ์มากที่สุด เช่น ในเรื่องขององค์ประกอบ ภาพเส้น รูปลักษณะของตัวหนังสือสูง แสงเงา ระยะ ความมีมิติ เรื่องราว บรรยากาศตามแนวคิด รวมถึงโครงสร้างหลักของภาพร่างมีความสมดุลย์ของภาพอย่างลงตัวและชัดเจน

ภาพร่างชุดที่ 2

ภาพร่างชิ้นที่ 1

ภาพร่างชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชิ้นที่ 3

ภาพร่างชุดที่ 2

ภาพร่างชุดที่ 2 มีจำนวนทั้งหมด 3 ชิ้น ข้าพเจ้าได้ใช้สีลา ทำทางของรูปร่างของมโนราห์เป็นตัวหลักสำคัญในภาพร่าง โดยสร้างกลุ่มรูปทรงคนให้มีความสัมพันธ์กับตัวของโนราห์ที่รายล้อมอยู่รอบ ๆ คนดู ซึ่งในภาพร่างชุดนี้ข้าพเจ้ายังคงมีส่วนร่วมด้วย ในงานซึ่งยื่นมองดูการรำอยู่กลางภาพร่างร่วมกับชาวบ้านและเด็ก ๆ ในภาพร่างชุดนี้ต้องการสื่อถึงบรรยากาศของการรำรำและพิธีกรรมที่เกี่ยวกับมโนราห์ซึ่งข้าพเจ้าคุ้นเคยมาตั้งแต่เด็กและเกิดจากความประทับใจในลักษณะของเครื่องทรงเครื่องแต่งกายที่สวยงาม ทำรำอันอ่อนช้อย ลักษณะการใช้สีก็จะไม่แตกต่างจากภาพร่างชุดที่ 1 ยังคงใช้สีในบรรยากาศสีในวรรณะเย็น ลักษณะของตัวโนราจะมีการตกแต่งเครื่องทรงให้มีจุดเด่นอยู่หลัก ๆ และมีการใช้เทคนิคร่วมเพื่อให้เกิดความโดดเด่นเป็นพิเศษ และตัวโนราอื่น ๆ ก็จะเป็นแบบที่ให้ความสำคัญรองลงไปโดยไม่เน้นเรื่องสี สัน สีโดยรวมทั้งหมดจึงมีเอกภาพเดียวกัน การจัดองค์ประกอบของภาพร่างชุดที่ 2 จัดอยู่ในลักษณะคล้ายภาพร่างในชุดที่ 1 ในแบบเดิม คือ มีการจัดให้มีมิติใกล้ - ไกล ส่วนที่แตกต่างคือ การวางจุดเด่นและวรรณะของสี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างที่นำไปขยายเป็นผลงานศิลปะ คือ ภาพร่างชิ้นที่ 3 เนื่องจากในส่วนที่เป็นตัวหลักสำคัญในงานสามารถผลักให้องค์ประกอบระยะหลังรองลงไปได้ ด้วยการใช้สีที่เด่นชัดขึ้นและโครงสร้างของสีรวม ๆ ในงานจะเป็นแบบสีวรรณะเย็น จึงทำให้เกิดบรรยากาศเดียวกัน แต่ก็มีแทรกสีวรรณะร้อนเข้ามาในตัวหลักบ้างแต่น้อย และการใช้สีเหลืองรอบ ๆ ตัวโนราตัวหลักทำให้พื้นที่ระยะหน้ามีความเด่นชัดขึ้นมา เป็นการสร้างผลงานให้เกิดมิติใกล้ไกลอย่างชัดเจน โครงสร้างหลักในการจัดองค์ประกอบมีความน่าสนใจและพอใจกว่าภาพร่างชุดที่ 1

ภาพร่างชุดที่ 3

ภาพร่างชิ้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

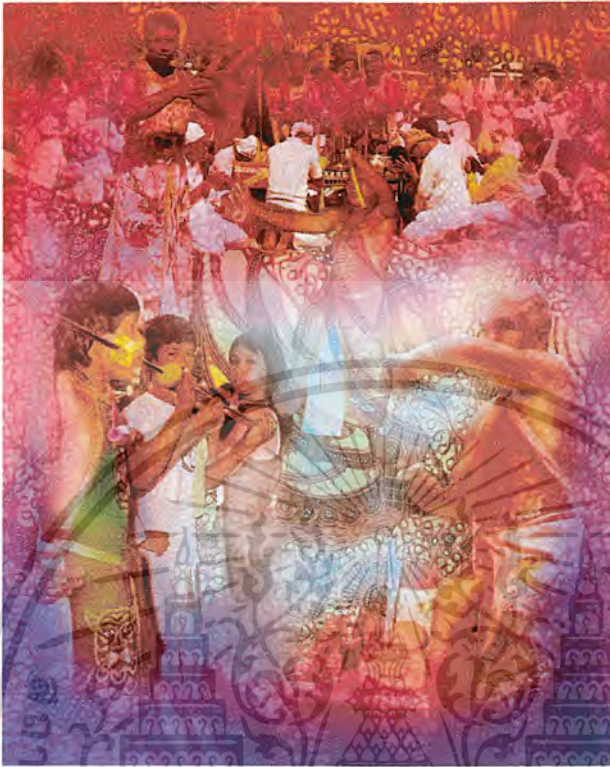

ภาพร่างชิ้นที่ 2

ภาพร่างชิ้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชิ้นที่ 4

ภาพร่างชุดที่ 3

ภาพร่างชุดที่ 3 มีจำนวนทั้งหมด 4 ชิ้น ในส่วนภาพร่างชุดที่ 3 ข้าพเจ้าได้นำเสนอในเรื่องของศิลปวัฒนธรรมด้านประเพณี พิธีกรรมความเชื่อ ความศรัทธา เกี่ยวกับการกินเจ กินผัก ชุดที่ 3 นี้ข้าพเจ้าได้สื่อให้ออกมาเป็นงานชุดเดียวกันแต่แนวความคิดยังเหมือนเดิมซึ่งจะมีตัวตนของข้าพเจ้าร่วมอยู่ทุกชิ้นของภาพร่าง ลักษณะของข้าพเจ้าจะอยู่ในอริยาบถที่แตกต่างกันออกไปในแต่ละเทศกาลประเพณี ซึ่งภาพร่างชุดที่ 3 มาในรูปแบบของงานบุญ ความเชื่อของคนได้เชื้อสายจีน ในเทศกาลกินเจที่มีความน่าสนใจและน่าทึ่ง ของเหล่าม้าทรงซึ่งเป็นตัวเด่นสุดในงาน จนยากที่จะลืมได้และเป็นสิ่งที่ติดตามตรึงใจตั้งแต่เด็ก ลักษณะภาพร่างโดยรวมของภาพร่างชุดนี้ทั้ง 4 ชิ้น จะเน้นการแสดงให้เห็นถึง ม้าทรงที่แสดงอิทธิฤทธิ์ โดยการใช้อาวุธฟาดฟันทิ่มแทงไปตามร่างกายในภาพร่างก็จะมีข้าพเจ้าร่วมอยู่ท่ามกลางบรรยากาศของงานเทศกาลและนอกจากนั้นยังมีกลุ่มคนมารวมในพิธีจัดวางในตำแหน่งที่ไกลออกไปส่วนโครงสร้างสีโดยรวมจะไม่แตกต่างจากภาพร่างชุดที่ 1 และชุดที่ 2 เพราะเน้นการใช้สีในวรรณะใดวรรณะหนึ่งและให้เด่นชัดโดยการใส่สีคู่ที่มีค่าติดกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างที่นำไปขยายในงานจิตรกรรม คือ ภาพร่างชิ้นที่ 4 เนื่องจากมีการใช้สีได้เหมาะสมกับเทศกาลที่สุดและโครงสร้างของสีโดยรวมจะเน้นสีวรรณะร้อน เพราะสีแดงเป็นการแทนค่าในเรื่องของโชคลาภและลูกประทัด สีเหลืองก็เป็นสีของเทียนแสงส่องแห่งธรรมของงานบุญหรือให้แทนเป็นลักษณะของกลางวัน ส่วนสีทองเป็นสีมงคลของจีน ในภาพร่างก็มีการแทรกสีในวรรณะเย็นเข้ามามีส่วนร่วมในบางส่วนลักษณะของงานนำนักสีจะไล่ตั้งแต่แดงไปหาเหลืองและระยะหลังสุดจะเติมเข้มนิลจนน้อยสรุปแล้วภาพร่างชิ้นที่ 4 โครงสร้างหลักโดยรวมเรื่องราวบรรยายการใช้สีมีความลงตัวและเป็นไปได้ที่น่าพอใจว่าภาพร่างชิ้นที่ 1, 2 และ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 4

ภาพร่างชุดที่ 1

ภาพร่างชุดที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชิ้นที่ 3

ภาพร่างชุดที่ 4

ภาพร่างชุดที่ 4 มีจำนวนทั้งหมด 3 ชิ้นได้มีการพัฒนามาจากภาพร่างชุดที่ 1, 2 และภาพร่างชุดที่ 3 ถึงแม้จะเป็นในอีกมุมหนึ่งของศิลปวัฒนธรรมได้ จะมีความคล้ายคลึงกันกับภาพร่างชุดที่ 3 ในเรื่องประเพณีที่สืบเนื่องกันมานานของงานบุญปฏิบัติได้ทั้งไทยและชาวไทยเชื้อสายจีนในรูปแบบของงานบุญประเพณี "งานสารทเดือนสิบ" ของจังหวัดนครศรีธรรมราชลักษณะของภาพร่างโดยรวมของชุดนี้ เน้นบรรยากาศภายในงาน จำพวกของกินขนมหวานซึ่งเป็นส่วนสำคัญมากของงานสารทเดือนสิบและขนมแต่ละอย่างก็ล้วนแต่มีความหมายแฝงอยู่ส่วนรูปทรงของคนจะเป็นแค่ส่วนหนึ่งที่มีความสำคัญรองลงไป ซึ่งข้าพเจ้าได้นำมาจัดวางองค์ประกอบใหม่ในมุมมองเฉพาะตน โครงสร้างสีโดยรวมส่วนใหญ่เน้นบรรยากาศอบอุ่นและสงบเรียบง่ายในรูปแบบงานบุญแต่มีการเติมแต่งใส่จินตนาการในเรื่องสีสันของข้าพเจ้าลงไปด้วยจึงทำให้เป็นงานบุญที่ดูโดดเด่นพิเศษไม่เหมือนบรรยากาศทั่วไป ซึ่งตัวข้าพเจ้าต้องการให้เป็นแบบความทรงจำความประทับใจที่พิเศษในหลายๆเรื่องส่วนที่จะขาดไม่ได้ในภาพร่างชุดที่ 4 ก็คือ ตัวตนของข้าพเจ้าที่แฝงรวมอยู่ในบรรยากาศของงานเน้นโครงร่างรอบนอกของข้าพเจ้าเพื่อจะได้เป็นไปตามความต้องการและแนวคิดของตัวเอง ในภาพร่างชุดนี้จะเจาะจงใช้สีเขียวและเหลืองให้มีความโดดเด่นเพราะต้องการจะสื่อถึงงานบุญสารทเดือนสิบที่มีแต่ความเชื่อและความศรัทธาและความลึกซึ้งของเรื่องเล่าโครงสร้างโดยรวมๆจุดศูนย์กลางของภาพร่าง จะมีความชัดเจนและโดดเด่นส่วนบรรยากาศโดยรอบใช้โทนสีเขียวค่อยๆเพิ่มความเข้มมากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากภาพร่างชุดที่ 4 มีจำนวน 3 ชิ้นภาพร่างที่นำไปขยายเป็นผลงานศิลปะจริงคือ ภาพร่างชิ้นที่ 3 เพราะโครงสร้างหลักมอรวมๆ แล้วมีการจัดวางได้ลงตัวผสมผสานกลมกลืนถึงแม้ว่าจะใช้บรรยากาศของสีเหมือนกัน แต่สรุปแล้วภาพร่างชิ้นนี้น่าสนใจมากที่สุดสีมีความเป็นเอกภาพ

สรุปภาพร่างในชุดที่ 4 มีการพัฒนามาจากภาพร่าง ชุดที่ 1-3 มีการรวบรวมทั้งจัดองค์ประกอบ โครงสร้างโดยรวมรายละเอียด เป็นเรื่องราวของงานบุญประเพณีที่น่าประทับใจในเรื่องเล่าขานและแผ่ไปด้วยความน่าศรัทธา เร้นลับ มีการใช้เทคนิคในการจินตนาการใส่สีสันซึ่งแตกต่างจากชุดที่ 1-2 แต่ยังมีส่วนคล้ายคลึงกับชุดที่ 3 เพราะได้มีการพัฒนามาจากชุดที่ 3 เพื่อต้องการแสดงออกเป็นศิลปวัฒนธรรมประเพณีของภาคใต้ตามมุมมองความรู้สึกความประทับใจของเรื่องราวที่มีอยู่จริงในแบบเฉพาะตัวในมุมมองใหม่ของการจัดวาง แต่เป็นความทรงจำเดิมที่รู้สึกอยู่ตลอดมาของข้าพเจ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กระบวนการสร้างงาน

การสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้าเป็นงานจิตรกรรม 2 มิติมีกระบวนการสร้างสรรค์ดังกล่าวเป็นขั้นตอนได้ดังนี้

1. เริ่มต้นจากการรองพื้นผ้าใบด้วยสีน้ำพลาสติกและรองอีกชั้นด้วยสีน้ำมัน ครอบป้องผสมทินเนอร์บางๆ เพื่อป้องกันเฟรมดูดีเวลาระบายสีที่ใช้รองพื้นจะเน้นตามบรรยากาศของงานในแต่ละชั้นซึ่งจะมีสีส้มแตกต่างกันไปตามประเพณีหรือเทศกาลโดยส่วนรวมแล้วเน้นบรรยากาศของวรรณคดีภายในภาพเพื่อให้สะดวกและรวดเร็วในการปฏิบัติงาน

2. หลังจากสีรองพื้นแห้งแล้วก็เริ่มต้นด้วยการร่างภาพเพื่อกำหนดตำแหน่งของรูปทรงให้ตามแบบร่าง โดยผ่านขั้นตอนการนำภาพถ่ายของข้าพเจ้าและรูปงานศิลปะวัฒนธรรมประเพณีต่างๆไปขยายขนาดใหญ่ แล้วเขียนลงบนแผ่นใสหลังจากนั้นนำเข้าเครื่องฉาย (Over Head) ลงบนเฟรมเพื่อให้ตรงตามสัดส่วนที่ต้องการ

3. นำผ้าป่าเต๊ะที่เตรียมไว้ ปะติดลงไปตามรูปทรงหรือพื้นที่ที่กำหนด ซึ่งลวดลายและสีจะแตกต่างกันเพื่อการสร้างระยะและการไหลโทนของสีตามแบบร่างหรือใกล้เคียงที่สุด

4. ระบายสีตามรูปทรงที่กำหนดไว้ ซึ่งขั้นตอนในการระบายสีเป็นส่วนที่สำคัญมากในการปฏิบัติงาน เพื่อกำหนดน้ำหนัก ตำแหน่งของรูปทรงของคนที่ชัดเจนใส่รายละเอียดเพื่อความสมบูรณ์ ภายในงานให้มากที่สุดสีที่ใช้จะมีทั้งสีอะคริลิคและสีน้ำมันผสมผสานกันไป ตามลักษณะของตนในแต่ละชั้นและเพื่อความเหมาะสมให้ได้ใกล้เคียงกับความรู้สึกความกลมกลืนจนเกิดความเป็นเอกภาพขึ้นในผลงานและสามารถสื่อถึงบรรยากาศของงานศิลปะวัฒนธรรมประเพณีและเทศกาลต่างๆ

5. เทคนิคและการเลือกใช้วัสดุในแต่ละชั้นงานจะมีความแตกต่างกันไปตามเอกลักษณ์ของแต่ละงานแบ่งย่อยได้ดังนี้

5.1 ผลงานชิ้นที่ 1 วัสดุที่นำมาใช้จะเด่นและแตกต่างกับทุกชิ้น คือ การแกะตัวหนังด้วยกระดาษชั้นลงสีฉลุหลายขั้นตอนสุดท้าย คือเคลือบด้วยวานิชเพื่อให้เกิดความเป็นเงาเหมือนตัวหนังจริงๆ แต่แตกต่างกันที่ไม่ใช้หนังแท้ๆ มาแกะเป็นตัวหนังแล้วก็ปะติดสร้างมิติให้เกิดระยะในงานตามขนาดตามมุมมองของข้าพเจ้า

5.2 ผลงานชิ้นที่ 2 วัสดุที่ใช้เน้นในเรื่องความสวยงามประณีตจำพวกเย็บปักถักร้อยลูกปัดสีต่างๆซึ่งเป็นเครื่องประดับที่จะนำมาตกแต่งเป็นส่วนประกอบของตัวโนรา

5.3 ผลงานชิ้นที่ 3 เทคนิคของงานชิ้นที่ 3 จะเริ่มเปลี่ยนแปลงโดยใช้ผ้าป่าเต๊ะทั้งผืนแล้วระบายสีให้มีลักษณะโปร่งๆ แล้วเน้นชัดบริเวณช่วงตรงกลางๆตอนบนของงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.4 ผลงานชิ้นที่ 4 พัฒมาจากชิ้นที่ 3 ใช้ผ้าทั้งผืนแล้วระบายสีทับและประกอบด้วยวัสดุจุกจิกต่างๆ

สรุปกระบวนการสร้างสรรค์งานเทคนิคและวิชาการ โดยรวมแล้วจะเน้นในเรื่องสี บรรยากาศ และวัสดุที่ใช้เน้นจำพวกที่ใช้แทนสัญลักษณ์ของภาคได้ และเน้นในเรื่องของศิลป-วัฒนธรรม แต่จะมีส่วนที่ใช้ร่วมกันและมีทุกงาน คือ ผ้าปาเต๊ะลวดลายและสีต่างๆ แต่ละชิ้นงานจะมีสีสันทันที่ต่างกันและเน้นความสดของสีให้เป็นที่ไปตามบรรยากาศของงานเทศกาลประเพณีต่างๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

วิเคราะห์การสร้างสรรค์

ผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ ข้าพเจ้าได้ถ่ายทอดความทรงจำ ความประทับใจจนกลายเป็นประสบการณ์ที่ฝังลึกอยู่ในใจของข้าพเจ้าตลอดถึงวิถีชีวิตทางภาคใต้ ในด้านศิลปวัฒนธรรมประเพณีการเล่นซึ่งเป็นส่วนสำคัญอย่างมากเกี่ยวกับเอกลักษณ์ชาวใต้เป็นกระจกส่องให้เห็นจิตใจและชนบประเพณีความเชื่อถือของคนในถิ่น เห็นถึงความประทับใจในความงาม สีสันบรรยากาศความสนุกสนานที่เคยสัมผัสแม้กาลเวลาเปลี่ยนแปลงไป วัฒนธรรมต่างชาติเข้ามามีบทบาทในชีวิต แต่ความรู้สึกถึงความเป็นคนใต้ยังฝังลึกอยู่ในสายเลือดและจิตวิญญาณ ซึ่งเป็นเครื่องกำหนดฐานะของตนเองแม้จะเปลี่ยนแปลงไปอย่างไรในมรสุมก็กลับสู่ฐานะเดิม ข้าพเจ้าได้นำเอาบรรยากาศในบางส่วนของงานประเพณีด้วยเป็นงานศิลปะโดยอาศัยข้อมูลจากความเป็นจริงด้วยมุมมองส่วนตัวผสมกับจินตนาการที่ได้จากความรู้สึกถึงเรื่องราวอีกแง่มุมหนึ่งในมุมมองใหม่แนวทางการคิดในการทำงานจึงเป็นโครงสร้างทางรูปธรรมในผลงานของข้าพเจ้าทัศนธาตุที่ใช้สื่อสุนทรีย์ภาพเพื่อสื่อความหมายและแสดงแนวคิดให้ชัดเจนขึ้น

วิเคราะห์ทัศนธาตุ

ในผลงานของข้าพเจ้าจุดเด่นทางทัศนธาตุอยู่ที่ป็นรูปทรงลักษณะท่าทางของคนคน ซึ่งจะเปลี่ยนไปตามวาระโอกาสของงานประเพณี และลักษณะสำคัญของสัญลักษณ์ทางภาคใต้วัสดุที่ใช้แทนค่าต่างๆบรรยากาศของสีที่เกิดจากความรู้สึกส่วนตัวและคุ่นเคยการสร้างองค์ประกอบบางส่วนให้มีลักษณะเด่นออกมาโดยอาศัยเทคนิคสื่อผสมและการเน้นสีสันบรรยากาศภายในภาพให้เกิดความสมดุลย์และกลมกลืนได้อย่างเป็นเอกภาพรูปทรงที่นำมาจากข้อมูลจริงได้แต่งเติมตามจินตนาการเป็นงานประเพณีความรู้สึกในมุมมองใหม่แบบเฉพาะตนเน้นในเรื่องความสวยงามความน่าทึ่งความเชื่อความศรัทธาและความสนุกสนานมีการใช้น้ำหนักในงานเพื่อสร้างระยะใกล้-ไกล ให้เกิดมิติ เน้นบางจุดให้เด่นชัดด้วยน้ำหนักเข้ม-อ่อนตามจินตนาการลักษณะของพื้นผิวมีการปะติดลวดลายผ้าปาเต๊ะเพื่อความเป็นเอกลักษณ์ของภาคใต้ตามความรู้สึกของข้าพเจ้า ทัศนธาตุทั้งหมดเป็นส่วนสำคัญในการสร้างสรรค์ผลงานให้เป็นไปได้อย่างสมบูรณ์จึงวิเคราะห์ทัศนธาตุต่างๆ ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปทรง (Form)

รูปทรงคนที่ใช้ในผลงานทุกชิ้น ข้าพเจ้าเข้าไปมีส่วนร่วมเป็นสื่อสัญลักษณ์ร่วมด้วย

ในผลงาน

ก. รูปทรงคน แสดง ลักษณะตอนของการแสดง ออกตามความเป็นจริงของบรรยากาศในงานศิลปวัฒนธรรมประเพณีเทศกาลและการละเล่นต่างๆ รูปทรงของคนในผลงานแต่ละชิ้นจะมีความแตกต่างกันไปตามงานต่างๆ รูปทรงท่าทางของข้าพเจ้าในแต่ละชิ้นก็จะ

เปลี่ยนแปลงไปในลักษณะต่างๆ ภายในงานจะเน้นการแสดงออกของวัฒนธรรมซึ่งโดยรวมผลงาน 4 ชิ้นจึงมีการแต่งกาย ลักษณะของสี

บรรยากาศ ลักษณะลีลาของคนการแสดงออกทั้งนี้รูปเนื้อเรื่องราวที่ข้าพเจ้านำมาเสนอเป็นผลงานคือ การเล่นหนังตะลุง การรำโนรา เทศกาลกินเจและงานบุญสารทเดือนสิบเมืองนครศรีธรรมราชในผลงาน

แต่ละชิ้นจะมีการเปลี่ยนแปลงไปตามลำดับรูปทรงของคนในชิ้นที่ 1 ส่วนใหญ่แล้วจะไม่เน้นให้โดดเด่นมีการใช้บรรยากาศของสีรอบๆ ทำให้กลมกลืนไปกับบรรยากาศภายในผลงานแต่จะเน้นให้ตัวหนังตะลุง

ให้มีความโดดเด่นส่วนชิ้นที่ 2 นำเสนอในด้านนาฏลักษณะการรำของโนรา จะมีการจัดองค์ประกอบในมุมมองใหม่มีการใช้น้ำหนักเพื่อให้เกิดมิติใกล้-ไกล ตัดตอนเรื่องราวรายละเอียดของคนออกไปบางส่วนและพัฒนารูปทรงคนให้มีความเป็นจริงและดูมีเหตุผลตรงตามจินตนาการของข้าพเจ้ามากขึ้นมีการใช้เทคนิคผสมเข้ามาเพิ่มเติมซึ่ง

ทำให้โนราดูแล้วมีความโดดเด่นขึ้นชิ้นที่ 3 จะมีการตัดตอนในโครงสร้างขององค์ประกอบให้กลืนไปกับบรรยากาศของสีภายในงานมี

การใช้ลวดลายเข้ามาในเนื้อของคนซึ่งจะรวมถึงการเปลี่ยนแปลงของเทคนิคในชิ้นที่3 ชิ้นที่ 4รูปทรงของคนมีการใช้รูปทรงเดิมมีการตัดทอนบ้างในบางส่วนเหมือนกัน ไม่เน้นในรายละเอียดของกล้ามเนื้อ

แต่จะเน้นในเรื่องบรรยากาศของงานของสำคัญที่เป็นส่วนประกอบในงาน รูปทรงของคนจะมีความสำคัญรองลงมาแต่โดยรวมแล้วรูปทรงของคนจะเน้นในแบบที่ถูกสัดส่วนแต่ไม่เน้นเรื่องรายละเอียด มีการจัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ สงวนลิขสิทธิ์ไว้สำหรับบริการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระยะเวลางานให้มีมิติใกล้-ไกล การเขียนคนพัฒนาได้ใส่เรื่องราว
จินตนาการเพิ่มมากขึ้นซึ่งกระบวนการสร้างสรรค์แบ่งได้ไปตาม
ผลงานในแต่ละชิ้น คือ

ข รูปทรงของคนในผลงานชิ้นที่ 1 เขียนด้วยสีน้ำมันเรียบๆ
บนผ้าใบที่เห็นได้ชัดเจน ลักษณะรวมของผลงานเป็นจินตนาการ
ของการสร้างบรรยากาศให้เกินจริงและสามารถให้รู้สึกได้ถึง
ความสนุกสนาน ความรุนแรงของสีในโทนร้อนมีการเติมเทคนิค
ด้วยการใช้ความสูงและต่ำผสมผสานกับการใช้สีโทนเย็นใน
บางส่วนของตัวหน้าตัวหลักและสีเหลืองด้านหลังยิ่งทำให้ตัวหน้า
ตัวพระนางข้างหน้าโดดเด่นมากยิ่งขึ้น

ในรูปแบบของภาพนูนต่ำ (Bas Relief) ในผลงานชิ้นที่ 2 จะมี
การตัดทอนออกไปเหลือแค่เทคนิคของวัสดุบางส่วนซึ่งจะไม่มี
ความนูนมากนักรูปทรงของคนก็ยิ่งเหมือนเดิมเน้นในเรื่องของ
บรรยากาศการใช้สีจะมีการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงขึ้นบ้างใน
การเขียนคนผลงานชิ้นที่ 3 มีการเปลี่ยนแปลงเทคนิคบ้าง คือ
จากการที่ปะติดผ้าเฉพาะส่วนในชิ้นที่1และชิ้นที่2 แต่ชิ้นที่3 จะใช้
ผ้าลวดลายผ้าปาเต๊ะปะติดหมดทั้งงานแล้วร่างภาพทับตามที่
หลังรูปทรงของคนก็เริ่มมีการเปลี่ยนแปลงไปจากการเขียนที่มี
รายละเอียดอยู่ในบางส่วนแต่ชิ้นที่3 จะเน้นแค่ส่วนที่สำคัญของ
งาน ส่วนรูปทรงอื่นๆเน้นแค่โครงสร้างภายนอก แต่ยังมีการใช้น้ำ
หนักให้เกิดความมีน้ำหนักของกล้ามเนื้อเขียนในแบบเรียบๆไม่
เน้นการใช้วัสดุอื่นในผลงาน เน้นการสร้างบรรยากาศของสีและ
ลวดลายผ้าอย่างเดียวมีการเน้นส่วนคนให้ถูกต้องตามความเป็น
จริงส่วนลักษณะผลงานของชิ้นที่4 มีการเปลี่ยนแปลงไปจากชิ้นที่
1,2 และ 3 มีความสมบูรณ์มากขึ้น แปลกใหม่ในการจัดวางองค์
ประกอบระยะ มิติ ความกลมกลืน ความคิด ความรู้สึกที่เน้นด้าน
อารมณ์แทนรูปทรงของคนและบรรยากาศที่เจียบสงบในโทนสี
เย็นของงานบุญลักษณะของการใช้สีในรูปทรงคนเริ่มห่างไกลจาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความเป็นจริงเพราะเน้นแค่โครงสร้างสัดส่วนโดยรวมตาม
จินตนาการในมุมมองใหม่ของข้าพเจ้า

ค. รูปทรงของตัวหนึ่งตะลึง แสดงลักษณะ ท่าทางและอาการ
ต่างๆการเคลื่อนไหวในจิตวิญญาณ การรวมกันอยู่อย่างหนา
แน่นในระยะไกลออกไปจากงานตัวสำคัญจะเน้นให้ใหญ่และ
เน้นรายละเอียดที่รูปทรงและสีเส้นการฉลุลายซึ่งทำให้แตกต่าง
จากตัวหนึ่งอื่นๆหน้าตาของตัวหนึ่งมีความหลากหลายกระจาย
ไปที่วงงานมีการตัดทอนจากความเป็นจริงบ้างในบางส่วนตาม
มุมมองใหม่ของข้าพเจ้ารูปทรงของตัวหนึ่งมีการใช้เทคนิคนำ
กระดาษขึ้นมาตัดเป็นรูปทรงฉลุลายในขนาดที่แตกต่างกันออก
ไป มีการระบายสีให้กลมไปกับบรรยากาศของแสงสีเหลืองและ
บรรยากาศในงานจึงทำให้เกิดความเด่นเฉพาะตัวพระและนาง
ง. รูปทรงของโนรา แสดงออกในลักษณะการรำร่ายอยู่ในอริยา
บทต่างๆตามข้อมูลของความเป็นจริงมีการสร้างส่วนสำคัญเพื่อ
ให้เกิดจุดพักสายตาที่ตัวสำคัญ 2 ตัวซึ่งจะมีการใช้สีที่แตกต่าง
ไปจากโนราตัวอื่นๆ ซึ่งอยู่ในระยะหลังที่ไกลออกไป แต่
บรรยากาศรวมๆ ก็ยังเน้นให้สีโดยรวมภายในงานเข้ามามีส่วน
ร่วมกระจายทั่วแต่ไม่ให้เด่นนัก ลดความเข้มของสีลงมีการจัด
วางให้เกิดมิติใกล้-ไกลมีการแทรกสีต่างวรรณะเพื่อลดค่าของสี
อีกวรรณะหนึ่งบรรยากาศโดยรวมสร้างจากจินตนาการใน
ความรู้สึกของข้าพเจ้าแต่รูปทรงยังเน้นเหมือนจริงทุกสัดส่วนมี
น้ำหนักให้เห็นชัด

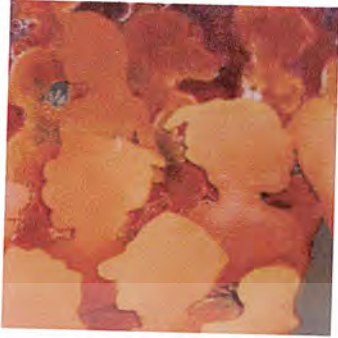
จ. รูปทรงของม้าทรงในเทศกาลกินเจไม่เน้นสีในความเหมือนจริงแต่เน้นในเรื่องของบรรยากาศภายในงานเทศกาลโดยเพิ่มเติมจินตนาการของการใช้สีในมุมมองของข้าพเจ้าเหมือนความผันความทรงจำที่มีทั้งความรุนแรงของสีโทนร้อนและโทนเย็นแทนค่าบรรยากาศของการดุเดือดของงานและจิตที่สงบแล้วหลังจากการได้ร่วมงาน ลักษณะม้าทรงที่ไม่เน้นรายละเอียดเริ่มเน้นรูปทรงภายนอกและค่อยๆ เติมน้ำหนักในระยะที่มองเข้าไปข้างในที่ไกลออกไปใช้โทนสีร้อนครอบคลุมบรรยากาศของสีโทนเย็นในจุดกลางภาพมีการใช้สีให้ดูรุนแรงและเบาๆ ตามที่ข้าพเจ้ารู้สึกเมื่ออยู่ภายในงาน จ. รูปทรงของคนในงานบุญสารทเดือนสิบ เน้นการสร้างบรรยากาศของสี ไม่เน้นรูปทรงของคนแต่เป็นที่ขมขื่นต่างๆ ที่ใช้ในงานบุญรูปทรงของคนจะดูบางเบาเป็นแค่เส้น เพื่อให้เกิดความว่างเปล่าความเบา ล่องลอยเหมือนได้รับบุญจากงานบุญเน้นการใช้สีโทนเย็นเพื่อให้เกิดความสงบภายในจิตใจ มีการใช้สีในต่างวาระเพื่อลดค่าความรุนแรงของงานลง สร้างมิติที่ลวงตาให้ดูมีระยะที่มุมมองหรืออีกแง่มุมหนึ่งของข้าพเจ้า

ลักษณะผิว (Textures)

ก. ลักษณะของพื้นผิวในผลงานชุดนี้จะอยู่ในรูปทรงที่แตกต่างกันออกไปในของงานแต่ละชิ้นและแต่ละรูปทรง โดยรวมแล้ว เช่นรูปทรงของคนชิ้นที่ 1 และ 2 ภายในผลงานจะเป็นลักษณะการระบายสีแบบเรียบๆ และมีการปะติดผ้าเพิ่มในบางส่วน ชิ้นที่ 3 และ 4 พื้นผิวจะเกิดจากลายของผ้าเป็นตัวประสานให้เกิดความกลมกลืนเป็นผิวที่เรียบเพราะงานที่ใช้ในส่วนของชิ้นที่ 3 และ 4 จะลดการใช้วัสดุในงานใช้แค่ปะติดผ้าจึงเป็นงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบระนาบ 2 มิติ พื้นผิวส่วนใหญ่ภายในผลงานของข้าพเจ้า จึงเกิดมาจากลวดลายผ้าปาเต๊ะตามสีและเรื่องราวของงาน ประเพณีต่างๆ ตาม จินตนาการในมุมมองส่วนตัวของข้าพเจ้า จุดเด่นของพื้นผิวในงานชุดนี้อยู่ในส่วนของผลงานชิ้นที่ 1 และ 2 ที่เป็นลักษณะนูนต่ำคือส่วนที่เป็นรูปทรงของตัวหนังตะลุงที่ ทับซ้อนกันและค่อยๆลดปริมาณต่ำลงไปจนกลมกลืนกับพื้น ผิวทั่วไปของผลงาน ชิ้นที่ 2 เน้นแค่บางส่วนจะเน้นความนูน ของลูกบิด เครื่องทรงของโนราดูแล้วไม่โดดเด่นมากโดยรวม จะกลมกลืนไปกับพื้นผิวรูปทรงอื่นๆภายในผลงานนี้

น้ำหนักสี (Colour)

ก.สีในงานของข้าพเจ้าเน้นบรรยากาศสีโดยรวมทั้งหมดมี เอกภาพเดียวกันเพื่อถ่ายทอดผลงานจริงให้ออกมาในรูปแบบ ของความทรงจำที่จำๆในเรื่องสีเน้นบรรยากาศวรรณะ สีภายในภาพที่เกิด จากจินตนาการใหม่ของข้าพเจ้าแต่การรับรู้และสัมผัส บรรยากาศความรักความประทับใจของกลิ่นอายวัฒนธรรม ได้ยังคงชัดและฝังลึกอยู่ในจิตใจของตัวเองไม่เน้นตาม ความเป็นจริงที่มองเห็นแต่ใช้สีจากความรู้สึกในมุมมองส่วนตัว สีในผลงานจึงเกิดการเปลี่ยนแปลงไปจากความเป็นจริง โดยในผลงานสีแต่ละชิ้นจะเกิดตามอารมณ์ที่ข้าพเจ้า ต้องการตามความรู้สึกจะมีความโดดเด่นทั้งวรรณะเย็นและ วรรณะร้อนและใช้คู่สีที่ขัดแย้งกันในงานเพื่อให้เกิดจุดพัก สลายตาภายในงาน อย่างเช่นชิ้นที่ 1 นำเสนอในเรื่องของ หนังตะลุงจะบรรยายสีในวรรณะร้อนและคู่สีด้วยวรรณะเย็น ซึ่งเป็นสีเขียวประมาณ 10 เปอร์เซ็นต์และอีก 90 เปอร์เซ็นต์ เป็นวรรณะร้อนเน้นน้ำหนักของสีเหลืองสดทำให้ภาพดูโดดเด่นสว่างในจุดที่ต้องการเน้นความชัดเจนและความเข้มคือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใช้สีแดงอมม่วงให้น้ำหนักเป็นตัวสร้างระยะใกล้-ไกลในผลงาน ส่วนในผลงานชิ้นที่ 3 ใช้วรรณะร้อนเหมือนชิ้นที่ 1 บรรยากาศภายในภาพให้สีชาวมฟ้า (ลักษณะของคว้นหมอก) ทำให้ภาพสว่างเน้นความชัดและน้ำหนักเข้มด้วยสีแดง ส้ม เหลืองสด ชมพูเข้มทำให้ผสมกลมกลืนกับให้มีความเป็นเงาภาพมากที่สุด ส่วนในผลงานชิ้นที่ 2 และชิ้นที่ 4 ใช้สีในวรรณะเย็นและใช้ที่เป็นวรรณะร้อนเหมือนกับชิ้นที่ 1 และ 3 ชิ้นที่ 2 สีในผลงานเน้นบรรยากาศของสีน้ำทะเลบรรยากาศภายในให้สีของลูกบิดเครื่องทองโนราจำพวกแดงเขียว ส้ม เหลืองซึ่งเป็นสีในวรรณะร้อนให้สีเหลืองเน้นรูปร่างโนราทำให้ภาพดูโดดเด่นขึ้นและน้ำหนักเข้มคือ น้ำเงินอมม่วงทำให้งานดูมีมิติ ส่วนชิ้นที่ 4 เน้นบรรยากาศสีเขียวภายในภาพให้สีเหลืองและส้มอ่อนเน้นน้ำหนักขาวทำให้ภาพดูสว่างขึ้น การกำหนดน้ำหนักโดยรวมในผลงานเน้นน้ำหนักอ่อน-เข้มของสีเป็นตัวสร้างระยะจึงทำให้งานเกิดมิติระยะใกล้-ไกลในผลงาน

วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบผลงานจริงชิ้นที่ 1

ผลงานชิ้นนี้ข้าพเจ้านำเสนอศิลปวัฒนธรรมการละเล่น"หนังตะลุง"การจัดองค์ประกอบเน้นรูปทรงจุดเด่นอยู่กลางงาน ให้มีความกลมกลืนไปกับบรรยากาศ ลักษณะโดยรวมสื่อให้เห็นถึงสิ่งที่ประทับใจกับเรื่องราวการละเล่นที่คุ้นเคย

ภาพผลงาน "แล...หนังลุง"

ภาพเส้นโครงสร้างผลงาน "แล...หนังลุง"

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ความกลมกลืน (Harmony)

ผลงานชิ้นนี้โครงสร้างโดยรวมจัดอยู่ในวรรณะร้อนและวรรณะเย็นในบางส่วน รูปทรงของตัวหนังสือมีการตัดทอน มีการผลักระยะหน้าและระยะหลังให้เกิดมิติใกล้ไกล เน้นรูปทรงให้มีความกลมกลืนไปกับบรรยากาศสดสีวรรณะร้อนโดยการแทรกสีในวรรณะเย็นเพียงเล็กน้อยเพื่อให้เวลา มองจะได้มีจุดพักสายตาและให้ความสำคัญกับพื้นผิวของงาน ซึ่งมีความแตกต่างกันระหว่างตัวคนและตัวหนังสือ เพราะตัวหนังสือจะมีลักษณะนูนออกมา ส่วนรูปทรงของคนจะแบนราบไปกับพื้นงาน แต่อาศัยสีบรรยากาศเป็นตัวเชื่อมให้เกิดความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ภายในผลงานได้อย่างชัดเจน

2. ความหลากหลาย (Variety)

ภายในผลงานแสดงความหลากหลายได้อย่างชัดเจน อาทิเช่น รูปทรงคนที่อยู่ในอิริยาบถต่างๆ และความหลากหลายในเรื่องของหน้าตา ท่าทางที่กระจายไปทั่วทั้งภาพของตัวหนังสือตะลุม โดยที่มีรายละเอียดของตัวหนังสือที่เด่นและรองลงไป นอกจากนั้นยังมีลายผ้าที่สะท้อนให้เห็นถึงเอกลักษณ์ของภาคใต้ ตลอดจนความแตกต่างของสิ่งมีชีวิต(คน) กับรูปหนังสือตะลุมแต่สามารถอยู่รวมกันได้โดยไม่ขัดแย้งกัน

3. ความสมดุลย์ (Balance)

ผลงานแสดงความสมดุลย์ในลักษณะ 2 ข้างเท่ากัน เนื่องจากรูปทรงของแต่ละรูปทรงที่จัดวางไว้ในพื้นที่ระหว่างซ้ายและขวา จัดอยู่ในจำนวนที่สามารถแบ่งแยกให้เกิดความสมดุลย์กันในภาพกำหนดขนาดสัดส่วนของรูปทรงคนและตัวหนังสือตะลุมขึ้นอยู่กักระยะใกล้ไกล ภายในงานตัวหนังสือจะอัดแน่นและกระจายไปทั่วทั้งภาพ แสงสว่างที่ตกลงบนตัวหนังสือเน้นตรงกลางภาพแล้วค่อยๆกระจายไปทั่วๆ สีและรูปทรงคน ตัวหนังสือมีความสัมพันธ์กันทำให้เกิดความสมดุลย์ขึ้นภายในผลงาน

4. สัดส่วน (Proportion)

ภายในผลงานมีการสร้างสัดส่วนที่แตกต่างกันตามระยะใกล้ไกล รูปทรงคนมีสัดส่วนที่แตกต่างกันตามระยะที่มองเห็น เนื่องจากรูปทรงมีขนาดไม่เท่ากันจึงได้นำเอาตัวหนังสือตัวใหญ่ 2 ตัว ที่มีขนาดใหญ่และโดดเด่นเป็นมาตรฐานในการจัดวางรูปทรงตัวอื่นๆ ให้ได้ขนาดและสัดส่วนภายในภาพที่กลมกลืน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. ความเป็นเด่น (Dominance)

รูปทรงที่เด่นในผลงานชิ้นนี้อยู่ที่ตัวหนังสือ 2 ตัว ที่อยู่กลางภาพเป็นส่วนที่เด่นที่สุดและแตกต่างจากตัวอื่นๆ ทั้งในด้านความสำคัญของการแสดงหนังสือรายละเอียด 57
ชัดของรูปทรงและการแทรกสีวรรณะเย็นลงไป นอกจากนั้นแสงที่ส่องมาจากด้านหลังเป็นแสงเหลืองยิ่งทำให้ดูโดดเด่นมากขึ้น ส่วนความเป็นรองของผลงานคือรูปทรงตัวหนังสือที่เป็นตัวอยู่ในระยะที่ไกลออกไปรูปทรงค่อยๆ เล็กเล็กลงไปในบรรยากาศของสี ในส่วนรูปทรงของคนถึงแม้จะอยู่ในระยะหน้าแต่ก็มีความเด่นรองลงมาด้วยการคลุมด้วยบรรยากาศของสี

6. ความเคลื่อนไหว (Movement)

สิ่งที่ทำให้ภาพดูเคลื่อนไหว คือ ลักษณะท่าทาง อิริยาบถของตัวหนังสือที่กระจายไปทั่วทั้งภาพและรูปทรงของคน ที่อยู่ในลักษณะของการเล่นดนตรีซัฟฟล์มประกอบการเล่นหนังที่แตกต่างกัน การใช้แสงและน้ำหนักทำให้งานดูมีความเคลื่อนไหวไม่แข็งกระด้าง

วิเคราะห์การจดองค์ประกอบผลงานจริงชั้นที่ 2

ในผลงานชิ้นนี้ข้าพเจ้านำเสนอในเรื่องราวของ"มโนราห์ซึ่งเป็นวัฒนธรรมการละเล่นที่กระทำร่วมกันอย่างต่อเนื่องตกทอดกันมาตั้งแต่บรรพบุรุษของแต่ละครอบครัว เป็นศิลปะการแสดงที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวที่แตกต่างจากภาคอื่นๆ ลักษณะงานมีการใช้เทคนิคสื่อประสมเพื่อเป็นการพัฒนางานให้มีความแตกต่าง หลากหลายและน่าสนใจยิ่งขึ้น

ภาพผลงานจริง "โนราห์เอ๋ย...โนราห์"

ภาพเส้นโครงสร้างของผลงาน "โนราห์เอ๋ย...โนราห์"

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ความกลมกลืน (Harmony)

ผลงาน “ โนรา ” (Nora) มีความกลมกลืนกันในเรื่องของน้ำหนักรูปทรงของคน ระยะใกล้-ไกล ภายในภาพบรรยากาศสีในวรรณะเย็นโดยรวมทั้งหมดจึงมีความเป็นเอกภาพเดียวกัน มีการเน้นและให้ความสำคัญกับองค์ประกอบโดยรวม มีการใช้น้ำหนักของสีเป็นตัวเชื่อมให้เกิดมิติระยะใกล้-ไกล ความกลมกลืนและการใช้คู่สีที่ต่างวรรณะกันทำให้งานดูมีจุดสนใจ

2. ความหลากหลาย (Variety)

เน้นรูปทรงของตัวโนราในท่ารำที่มีเอกลักษณ์เฉพาะของแต่ละคน มีการใช้สีไล่จินตนาการแบบเฉพาะตนและนำเทคนิคสื่อประสม จำพวกลูกบิดตกแต่งให้ดูเด่นขึ้น โครงสร้างสีโดยรวมเน้นให้กลมกลืนกับบรรยากาศด้วยการใช้สีวรรณะเย็นและพื้นหลังของภาพแทรกด้วยสีวรรณะร้อนในบางส่วน จะมีการใส่รายละเอียดมากกว่าชิ้นที่ 1 โดยอาศัยบรรยากาศของความเป็นจริงและเพิ่มเติมจินตนาการจึงทำให้ผลงานมีความหลากหลายมากขึ้น

3. ความสมดุลย์ (Balance)

ในผลงานชิ้นที่ 2 ภาพผลงานมีลักษณะสมดุลย์แบบสองข้างไม่เท่ากัน (Assymmetry) แต่สามารถให้ความรู้สึกสมดุลย์กันด้วยการเน้นน้ำหนักของรูปทรงโนรา ทางด้านซ้ายให้ชัดเจนกว่าด้วยการเพิ่มรายละเอียดและการไล่สี จึงทำให้ดูแล้วสมดุลย์กันส่วนทางด้านขวาซึ่งมีตัวเด่นสองตัว แต่ภายในผลงานสามารถสร้างความสมดุลย์ได้อย่างลงตัวด้วยการจัดวางองค์ประกอบให้มีระยะหน้าและระยะหลังมองแล้วเกิดมิติ เกิดความลึกของผลงาน โครงสร้างสีโดยรวมเน้นให้กลมกลืนกับบรรยากาศด้วยการใช้สีวรรณะเดียวกันจึงก่อให้เกิดผลงานที่สมดุลย์กันเป็นอย่างดี

4. สัดส่วน (Proportion)

ภายในผลงานมีการสร้างสัดส่วนที่แตกต่างกันหลายขนาด อย่างเช่นในระยะหน้าตัวโนราจะมีขนาดโตกว่า ส่วนโนราตัวอื่นๆจะมีขนาดลดหลั่นกันไปตามระยะใกล้-ไกล ตามความเป็นจริงของสัดส่วนและขนาดของรูปทรงจึงดูแล้วเกิดความกลมกลืน ส่วนรูปทรงของคนและตัวข้าพเจ้าก็มีขนาดที่แตกต่างกันไปตามระยะหน้าหลังภายในผลงาน

5.ความเป็นเด่น (Dominance)

ความเด่นของงานอยู่ที่รูปทรงของโนราในระยະหน้าทีแสดงออกทางพื้นผิวและอารมณ์บนใบหน้ารวมทั้งรายละเอียดของเครื่องทรงโนรา ลักษณะการจัดวางอยู่บริเวณล่างสุดของชิ้นงานแต่เด่นด้วยขนาดและสีที่สว่างกว่าโนราตัวอื่น อาศัยเทคนิคคือประสมปักลูกปัดตกแต่งและใช้สีเนื้อคนตามจินตนาการตามความรู้สึก จุดรองคือลดความสำคัญลงไปตามหมายเลข รายละเอียดและความคมชัดของผลงานด้วยบรรยากาศของสีและความลึกของมิติ

6.ความเคลื่อนไหว (Movement)

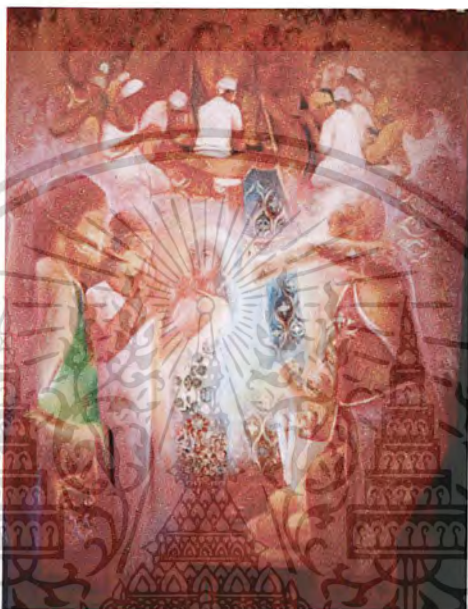
ภายในผลงานท่าทางและอาการเคลื่อนไหวเกิดจากรูปทรงของมโนราห์ที่แสดงท่ารำในอริยาบถที่แตกต่างกันของแต่ละตัว จึงทำให้มองแล้วเกิดความเคลื่อนไหวทางสายตา การรำรำอันอ่อนช้อยไม่แข็งกระด้างของมโนราห์ ความรู้สึกการเคลื่อนไหวของลวดลายดอกไม้ของผ้าปาเต๊ะและบรรยากาศของสีที่ทำให้เกิดระยะทำให้เกิดความเคลื่อนไหวในผลงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบผลงานจริงชิ้นที่ 3

ผลงานชิ้นที่ 3 ช่างพจนานำเสนอศิลปวัฒนธรรมในอีกแง่มุมหนึ่งของภาคใต้ คือ เทศกาลกินเจ (กินผัก) ที่โดดเด่นมากของชาวจังหวัดภูเก็ต สื่อถึงบรรยากาศของความศรัทธา ความเชื่อและลักษณะท่าทางของเหล่าฆราวาสและบรรยากาศทั่วไปที่น่าประทับใจภายในงาน

ภาพผลงาน "กินผัก...กินเจ"

ภาพเส้นโครงสร้างของผลงาน "กินผัก...กินเจ"

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ความกลมกลืน (Harmony)

รูปทรงคนในระยะหน้าที่มีขนาดใหญ่การลงน้ำหนักค่อนข้างเบาและค่อยๆชัดไปในระยะหลังซึ่งความจริงแล้วจะขัดแย้งกันกับระยะหลังของงาน แต่ก็สามารถผสมผสานกันได้ด้วยลักษณะของพื้นผิว ลวดลายของผ้าปาเต๊ะที่มีความเชื่อมโยงต่อเนื่องกันไปตามส่วนต่างๆของรูปทรงคนตามระยะใกล้-ไกลและจุดที่ต้องการเน้นความสำคัญ โครงสร้างสีโดยรวมจัดอยู่ในวรรณะร้อนและแทรกวรรณะเย็นไว้ในบางส่วน แต่โดยรวมแล้วจะแสดงให้เห็นถึงความกลมกลืนของกลุ่มสีที่ครอบคลุมบรรยากาศภายในผลงานได้อย่างชัดเจน

2. ความหลากหลาย(Variety)

ในผลงานจะเห็นได้ว่าลักษณะของในรูปทรงต่างๆ จะมีความขัดแย้งกันและมีความหลากหลาย คือรูปทรงของเหล่าม้าทรงที่อยู่ในระยะหน้า จะมีลักษณะที่ใหญ่ส่วนด้านหลังในระยะที่ไกลออกไปจะมีขนาดเล็กลง แต่ในเรื่องของรายละเอียดจะเน้นรายละเอียดของกลุ่มคนในระยะด้านหลังของตัวงาน มีการตัดทอนและเน้นความหลากหลายของลายผ้ารวมทั้งบรรยากาศของโทนสี

3. ความสมดุลย์(Balance)

ในผลงานมีลักษณะความสมดุลย์ไม่เท่ากัน แต่ให้ความรู้สึกเท่ากันได้ด้วยน้ำหนักท่าทางของรูปทรง ทางด้านขวาของภาพใช้รูปม้าทรงคนเดียว แต่มีขนาดใหญ่อยู่ในลักษณะที่กำลังแสดงอิทธิฤทธิ์ ส่วนทางซ้ายใช้รูปทรงของคนถึงสามคนอยู่ในท่าทางที่เรียบง่ายจึงสามารถสร้างความสมดุลย์ได้และในระยะหลังของงานจะประกอบไปด้วยกลุ่มคน โดยโครงสร้างของสีเป็นตัวควบคุมให้ผลงานมีความสมดุลย์และเป็นตัวสร้างให้เกิดมิติความลึกได้

4. สัดส่วน(Proportion)

สัดส่วนในผลงานเป็นลักษณะที่ถูกต้องตามความเป็นจริง โดยใช้คนในภาพเป็นมาตรฐานในการวัดรูปทรงต่างๆและขึ้นอยู่กับระยะใกล้ไกลของผลงาน จุดที่ต้องการเน้นความสำคัญแต่ได้ตัดทอนรายละเอียดลงบ้างเพียงเล็กน้อยในระยะหลังของภาพ เพราะผลงานใช้รูปทรงคนเป็นจำนวนมากจึงต้องสร้างสรรคิให้แตกต่างเพื่อให้เกิดมิติความลึกได้

5. ความเป็นเด่น (Dominance)

ลักษณะเด่นสุดของผลงานอยู่ที่กลุ่มคนส่วนบนของผลงานเป็นจุดที่ต้องการให้ความสำคัญทั้งเรื่องราว เนื้อหาของเทศกาล น้ำหนักแสงเงาที่มีความคมชัด ขนาดของรูปทรงคนถึงจะเล็กกว่ารูปทรงคนด้านหน้าการใช้บรรยากาศของความเป็นจริงก็สามารถทำให้ระยະหน้า ซึ่งมีขนาดใหญ่กว่าเป็นจุดรองลงมาจากการไม่เน้นรายละเอียด และใช้สีตามจินตนาการคลุมบรรยากาศโดยรอบจึงทำให้จุดเด่นของงานคือส่วนที่อยู่ลึกที่สุดและกลับมีความคมชัดโดดเด่นขึ้นมา

6. ความเคลื่อนไหว (Movement)

การเคลื่อนไหวในผลงานชิ้นนี้ เป็นการเคลื่อนไหวที่เกิดจากรูปทรงของคน พื้นผิวลายผ้าและอริยาบทของเหล่าม้าทรงที่กำลังแสดงอิทธิฤทธิ์ในท่าทางต่างๆ จึงมีส่วนทำให้รู้สึกถึงบรรยากาศของเทศกาลที่น่าทึ่งน่าเลื่อมใสและศรัทธา ระหว่างการเคลื่อนไหวในส่วนบนและส่วนล่างมีความขัดแย้งกันบ้างในเรื่องของรูปทรงและความคมชัดแต่สามารถลงตัวได้ด้วยบรรยากาศของสีและความรู้สึกถึงบรรยากาศของงานเทศกาลเมื่อมองดูภาพ

วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบผลงานชิ้นที่ 4

ในส่วนของผลงานชิ้นนี้ของข้าพเจ้าเสนอออกมาในรูปแบบงานบุญ ซึ่งมีความสำคัญมาก สำหรับพี่น้องชาวภาคใต้ โดยเฉพาะเมืองคอน ความเชื่อ และความหลากหลายของชนมต่างๆ ที่ใช้ในพิธีเน้นให้เห็นถึงบรรยากาศความเป็นจริงที่คุ้นเคย

ภาพผลงาน "สารท...เดือนสิบ"

ภาพเส้นโครงสร้างผลงาน"สารท...เดือนสิบ"

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ความกลมกลืน(Harmony)

ความกลมกลืนของผลงานเกิดจากบรรยากาศของสีในภาพ ลักษณะลวดลายของผ้าปาเต๊ะที่มีความเชื่อมโยงกันอย่างต่อเนื่อง โดยส่วนสำคัญที่สุดของภาพอยู่ที่"หมรับ" ขนมหึ่งเป็นเอกลักษณ์ของงานสารทเดือนสิบ มรรยาธละเอียดและความคมชัดของน้ำหนักจึงทำให้เกิดความกลมกลืนในงาน

2. ความหลากหลาย(Variety)

ความหลากหลายของรูปทรงที่แตกต่างกันทั้งคนและขนม ความโดดเด่นในเรื่องของสีที่เกิดจากสภาพแวดล้อมของความเป็นจริงและเพิ่มเติมด้วยจินตนาการ การจัดองค์ประกอบการตัดทอนในบางส่วน เพื่อให้ผลงานมีความลงตัวและน่าสนใจ

3. ความสมดุลย์(Balance)

ในผลงานเน้นบรรยากาศโดยรอบด้วยสีเข้มและสีสว่างกลางภาพ เพื่อเป็นจุดสนใจในบางส่วน จะเน้นน้ำหนักเข้มเป็นตัวควบคุมโครงสร้างภายนอก มีการจัดวางรูปทรงคนให้ซ้อนกันบ้างเพื่อเกิดมุมมองใหม่และระยยะมิติถัดไปตามความเป็นจริง ทำให้งานเกิดความสมดุลย์มากขึ้น

4. สัดส่วน (Proportion)

แบ่งออกเป็น 3 ส่วนคือส่วนล่างเป็นรูปทรงคน(ตัวข้าพเจ้า) ครึ่งตัวและชาวบ้านที่มาร่วมงานใช้น้ำหนักสีที่เข้มเน้นเฉพาะเส้นรอบนอกของรูปทรง ส่วนกลางเป็นรูปทรงของขนมสำหรับประกอบพิธีในงานมีขนาดไม่ใหญ่แต่เน้นรายละเอียดและความคมชัด รอบๆใช้น้ำหนักเบาเพื่อคลุมบรรยากาศ ส่วนบนสุดเป็นรูปทรงของคนในอริยาบทต่างๆ การจัดองค์ประกอบเป็นไปตามระยยะมิติใกล้-ไกล แต่จะเน้นชัดตรงกลางภาพ

5. ความเป็นเด่น (Dominance)

รูปทรงของ"หมรับ" เป็นส่วนที่สำคัญและโดดเด่นที่สุด เพราะสื่อถึงความเป็นเอกลักษณ์ของงานบุญสารทเดือนสิบเมืองคอนที่แสดงออกไว้อย่างชัดเจน เป็นตัวบอกเนื้อหาของงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และเด่นในเรื่องความเชื่อและศรัทธา บรรยากาศภายในงานมีดีแล้วค่อยๆ สว่างเป็นส่วนหนึ่งที่สามารถดึงดูดสายตาคนดูให้เกิดความสนใจในตัวงาน

6. การเคลื่อนไหว(Movement)

ในผลงานชิ้นนี้ไม่เน้นเรื่องความเคลื่อนไหวมากนักมีเพียงบางจุดเท่านั้นเช่น รูปทรงของคน ลวดลายของผ้าที่มีการใช้เส้นให้เกิดความเคลื่อนไหวอย่างต่อเนื่อง และความหลากหลายในแต่ละมุมมองของแต่ละคนที่สามารถรู้สึกในขณะที่มองดูงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

บทสรุป

ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ ความทรงจำและความรู้สึกประทับใจจนกลายเป็นประสบการณ์ที่ฝังลึกอยู่ในจิตใจของข้าพเจ้าตลอดมากับวิถีชีวิตทางภาคใต้ ในด้านศิลปวัฒนธรรมและประเพณี ซึ่งเป็นส่วนสำคัญอย่างมากเกี่ยวกับเอกลักษณ์ทางภาคใต้ และสะท้อนให้เห็นถึงความรู้สึกต่าง ๆ ในความสวยงาม สีสันบรรยากาศ ความสนุกสนานที่เคยสัมผัส ถึงแม้ข้าพเจ้าจะเติบโตมีความเปลี่ยนแปลงไป กาลเวลาเปลี่ยนแปลงไป วัฒนธรรมต่างชาติเข้ามามีบทบาทในชีวิต แต่ความรู้สึกประทับใจยังฝังลึกในจิตวิญญาณเสมอมา

ข้าพเจ้าถ่ายทอดเอาบรรยากาศส่วนหนึ่งของศิลปวัฒนธรรม ประเพณี มานำเสนอเป็นงานศิลปะแบบจิตรกรรมด้วยเทคนิคสีผสม โดยอาศัยบรรยากาศของความเป็นจริงด้วยมุมมองส่วนตัวผสมผสานกับจินตนาการที่รู้สึกถึงเรื่องราวในอดีตอีกแง่มุมหนึ่งในมุมมองใหม่ สิ่งที่กำลังมาทั้งหมดล้วนมีอิทธิพลต่อการสร้างสรรค์ในการทำงานให้ออกมาได้ประสบผลสำเร็จ ตามความรู้สึกจริงของข้าพเจ้า และค่อนข้างพอใจกับตัวผลงานของตัวเองในระดับหนึ่ง

ปัญหาที่เกิดในการทำงาน คือ สังเกตโดยรวมจะประสบปัญหาหลายประการ อย่างเช่น จากการสร้างภาพร่างจะเสร็จสมบูรณ์แต่พอนำมาขยายใหญ่ จึงก่อให้เกิดปัญหาทางด้านรูปทรงของคนที่ผิดสัดส่วนขาดความเป็นปริมาตร ไม่มีความสมดุล การผสมผสานของเทคนิคไม่ลงตัว โครงสร้างโดยรวมของชิ้นงานยังขาดในเรื่องของบรรยากาศเพราะใส่จินตนาการมากเกินไป ข้าพเจ้าจะพยายามนำความผิดพลาดและหาวิธีแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในการทำงานให้เกิดความลงตัวและสมบูรณ์ เพื่อเป็นประโยชน์ในการพัฒนาผลงานต่อไปในอนาคต

บรรณานุกรม

- อารี สุทธิพันธ์ , ศิลปะนิยม , พิมพ์ครั้งที่ 4 , กรุงเทพฯ ฯ สำนักพิมพ์โอเอสพริ้นติ้งเฮ้าส์, 2535.
- ชวรัชย์ ภาติณฐุ , ศิลปะศิลป์ (หรือศิลป์ศิลปะ) , พิมพ์ครั้งที่ 1 กรุงเทพฯ ฯ สำนักพิมพ์โอเอสพริ้นติ้งเฮ้าส์, 2535.
- ผู้ช่วยศาสตราจารย์อัศนีย์ ชูอรุณ , ศิลปินเอกของโลก , พิมพ์ครั้งที่ 1 กรุงเทพฯ ฯ สำนักพิมพ์โอเอสพริ้นติ้งเฮ้าส์ 2539.
- สุธิวงศ์ พงศ์ไพบูลย์ , หนังสือศิลปะ , สารานุกรมวัฒนธรรมภาคใต้ , พิมพ์ครั้งที่ 1 กรุงเทพฯ ฯ สำนักพิมพ์อัสสัมชัญ 2539 .
- สุธิวงศ์ พงศ์ไพบูลย์ , โฉมฉาย , สารานุกรมวัฒนธรรมภาคใต้ , พิมพ์ครั้งที่ 1 กรุงเทพฯ ฯ สำนักพิมพ์เอมี เทรดิง 2529.
- ณัฐวุฒิ สุทธิสงคราม , วรรณกรรมปากซ์ใต้ , พิมพ์ครั้งที่ 1 กรุงเทพฯ ฯ โรงพิมพ์พิมพ์เกษศ.
- สุธิวงศ์ พงศ์ไพบูลย์ , คติชาวบ้านปากซ์ใต้ , พิมพ์ครั้งที่ 1 กรุงเทพฯ ฯ ก้าวหน้าการพิมพ์ 2512.
- สถาพร ศรีสังข์จ้ง , คัดสรรต่อจากเอกสารหลัก 2 เรื่อง คือ ภูมิปัญญาชาวบ้านภาคใต้.
- ศาสตราจารย์สุธิวงศ์ พงศ์ไพบูลย์ ในวารสารทักษิณคดีฉบับว่าด้วย “ภูมิปัญญาชาวบ้าน 4 ภูมิภาค : วิถีชีวิตและกระบวนการเรียนรู้ของชาวบ้านไทยโดย ศาสตราจารย์ ดร.เอกทิพย์ ณ ถลาง มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช , กรุงเทพฯ ฯ สำนักพิมพ์เอมี เทรดิง 2539.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 1

ชื่อผลงาน	“แล...หนึ่งลุง”
ปี พ.ศ.	2546
เทคนิค	สีอประสม
ขนาด	200 X 180 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 2

ชื่อผลงาน	“โนราเอ๋ย...โนรา”
ปี พ. ศ.	2546
เทคนิค	สีอประสม
ขนาด	220 X 180 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 3

ชื่อผลงาน	“ กินผัก...กินเจ “
ปี พ.ศ.	2546
เทคนิค	สีอประสม
ขนาด	200 X 160 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 4

ชื่อผลงาน	“ สาร์ท...เดือนสิบ “
ปี พ.ศ.	2546
เทคนิค	สื่อประสม
ขนาด	200 X 160 เซนติเมตร.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

- ชื่อ นางสาวพจนา รัตนเมือง
POTCHANA RATTANAMUANG
- เกิด 20 มิถุนายน 2523
- ที่อยู่ 67 หมู่ที่ 2 ตำบล เขาโร อำเภอ ทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช 075-363084
37/109 หมู่ 16 ถนนหทัยราษฎร์ แขวงสามวาตะวันตก เขตคลองสามวา กรุงเทพฯ
10510 Tel 02-9552212,01-2740883
- การศึกษา - โรงเรียนบ้านหนองปลิง
- โรงเรียนสตรีทุ่งสง
- วิทยาลัยช่างศิลป์ กรุงเทพฯ กรมศิลปากร
- สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ภาควิชาวิจิตรศิลป์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้